

KAMNIŠKI OBČAN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE KAMNIK

LETO VII/1968 • ŠTEVILKA 10

DECEMBER 1968

CENA 50 S DIN

Stane Kavčič v Kamniku

6. decembra letos je Kamnik obiskal predsednik republiškega izvršnega sveta Stane Kavčič v spremstvu izvršnega sveta in našega republiškega poslanca Viktorja Repiča. Dopoldne si je visoki gost ogledal tovarni Svilanit in Titan, kjer se je pogovarjal s predstavniki samoupravnih organov, družbenih organizacij in vodilnimi ljudmi. Popoldne je imel zanimiv pogovor s političnim aktivom občine o aktualnih problemih gospodarskega in družbenega razvoja SR Slovenije, občine in delovnih organizacij.

Predstavniki občinske skupščine in gospodarstva so tovariša Kavčiča seznanili z razvojem in doseženimi rezultati v preteklem obdobju. Posebej pa so naglasili težave, ki jih ima gospodarstvo zaradi neustreznih predpisov. Zlasti veliko problemov povzroča nepravilno razdeljevanje deviznih sredstev, ki jih delovni kolektivi ustvarijo z izvozom izdelkov. Poudarili so, da bi morali z devizami razpolagati tisti, ki jih ustvarijo. Tovariš Kavčič je s takim stališčem soglašal in me-

nil, naj bi gospodarstvo tudi preko zbornic opozorilo na slabosti zunanjetrgovinskega sistema. Nikakor pa ne bi bilo prav, da bi podjetja začela zmanjševati svoj izvoz na konvertibilna področja.

V razpravi so udeleženci razgovora opozorili še na nekatera pomembna vprašanja, kot je nadaljnja modernizacija industrije, sodelovanje gospodarstva pri financiranju kamniške železniške proge, gospodarjenje v zdravstveni službi in podobno.

Tov. Kavčič je bil z obiskom v naši občini izredno zadovoljen, saj je imel, kot je dejal, priliko spoznati prizadevanje naših de-

lovnih organizacij in občanov za hitrejši gospodarski in družbeni razvoj občine in s tem tudi širše družbene skupnosti.

-c

STANE KAVČIČ MED OGLEDOM OBRATOV TOVARNE SVILANIT

SREČNO NOVO LETO

želijo vsem občanom in delovnim kolektivom kamniške občine:

OBČINSKA SKUPŠČINA

VODSTVA DRUŽBENOPOLITIČNIH

ORGANIZACIJ OBČINE KAMNIK in

UREDNIŠTVO »KAMNIŠKEGA OBČANA«

1969

Ob zaključku leta

Spet zaključujemo letošnje koledarsko leto, ki je bilo že sedmo v teku izhajanja Kamniškega občana. Bilo je polno razburljivih dogodkov v svetu in delovnih uspehov v naši domovini in posebej v kamniški občini. Kdor je pozorno spremljal pisanje našega lista, bo to z zadovoljstvom lahko ugotovil. Delovni uspehi naših kolektivov, novi kilometri asfaltne ceste, novi telovadniki in šolski prostori, novi trgovski lokali v mestu in na podeželju, ureditev in obnovev hiš v mestnem jedru, vse to je dokaz, da je za nami leto uspešnega dela v korist mestu in vsem občanom.

Dve veliki prireditvi, mednarodne motociklistične dirke in dan narodne noše, sta razgibali Kamnik in ponesli njegovo ime onstran meje.

Pri tem pa ne smemo pozabiti naših občanov, ki so letos praznovali pomembne življenjske jubileje.

Najstarejši prebivalec naše občine je Franc Rebernik iz Medvedove ulice 19, ki je 26. septembra doživel 95 let. Še vedno je zdrav in krepak, kakor tudi njegova žena Frančiška, ki je istega meseca praznovala 88-letnico.

V letošnjem letu je doživel 92 let starosti več prebivalcev naše občine: Marija Butalič v Tunjicah, Marija Jelnicar na Perovem, ki pa je umrla 7. decembra, in Marija Repnik v Strelški ulici v Kamniku. Devetdesetletnico pa so praznovali: Marija Berlec z Vrhpolja št. 55, Alojz Kobal iz Tunjske ulice št. 1, Terezija Petek z Žage št. 12 in Katarina Smid iz Češnjic št. 17. V novem letu 1969 pa bodo praznovali 90-letnico Terezija Rak iz Briš št. 1, Ana Döckler iz Spitaliča št. 30, Marjana Trobevšek s Križa št. 15, Janez Kodra iz Golice št. 19 in Agata Slapar iz Laz št. 24.

Vsem želimo zdravja v novem letu in prijetno življenjsko jesen!

PO VI. KONGRESU ZKS

DELOVNI DOGOVOR

Komuniste kamniške občine so na VI. kongresu ZKS, ki je bil od 9. do 11. decembra 1968 v Ljubljani, zastopali delegati Vinko Gobec, Stane Simšič, Jože Gorjan, medtem ko se Ivan Justinek zaradi bolezni kongresa ni mogel udeležiti.

Delegata Vinka Gobca in Jožeta Gorjana smo zaprosili, naj povesta svoje vtise s tega delovnega dogovora slovenskih komunistov.

Kakšen je vaš splošni vtis o tridnevnem delu kongresa, ali je bilo delo kongresa organizirano tako, da je lahko sleherni delegat, ki je to želel, povedal svoje stališče?

GOBEC: Kongres ZKS je intenzivno, organizirano in samokritično ocenil dosedanje delo organizacije ZK Slovenije, ter sprejel resolucijo kot mobilizacijski dokument za nadaljnje delo vseh članov ZK Slovenije. Poleg že prej predvidenih 4 komisij se je kongres odločil še za delovanje v komisiji za statut ZKS.

Kongres je organizacijsko potekal uspešno in v redu. V naši komisiji, kjer se je prijavilo za razpravo 58 delegatov, se je 15 odpovedalo razpravi zaradi pomanjkanja časa z zahtevo, da naše razprave vključijo v kongresno gradivo.

Kongres je bil zame toliko interesantnejši, ker je razpravljalo o številnih problemih naše družbe ustvarjalno, kritično mnogo mladih in manj znanih članov ZK.

Sprememba v delu kongresa je bila v tem, da so delegati sprejeli pripombe po principu: »Kaj je kdo razpravljal in ne kdo je kaj razpravljal.«

GORJAN: Moj vtis o delu VI. kongresa ZKS je zelo dober, saj je bil viden močan napredek tako v strukturi delegatov, dokaj konkretnih in kritičnih diskusijah, kot tudi v demokratičnem načinu dela kongresa.

Kongres je deloval v 5 kongresnih komisijah tako, da je imel vsak delegat možnost izraziti svoje stališče. Čas diskusije je bil omejen na 15 minut, s tem pa se je povečalo število razpravljavcev.

Komisija za statut bi se po svojem namenu lahko vključila v delo komisije za organiziranost in notranje odnose, vendar pa bi s tem, glede na časovno stisko in veliko število prijavljenih diskutantov, delo komisije dokaj okrnili. Smatram, da je bilo ravno zaradi tega prav, da je komisija za statut delovala kot samostojna kongresna komisija.

O čem ste na kongresu razpravljali delegati iz naše občine?

GOBEC: Sodeloval sem v komisiji za idejna izhodišča srednjeročnega družbeno-ekonomskega razvoja SR Slovenije. Pomanjkanje časa mi ni omogočilo, da bi o tem razpravljal, vendar sem oddal pismeno razpravo z zahtevo, da se vključi v kongresno gradivo. Razpravo sem pripravil o treh pomembnih vprašanjih, o katerih so bile razprave na sestankih članov zveze komunistov, predstavnikov gospodarstva in skupščine občine Kamnik.

1. Vloga občinske skupščine v samoupravnem sistemu s prika-

zom njene materialne osnove od leta 1965 do 1968 in naloge, ki jih po zakonih, priporočilih in ustavi SFRJ in SRS mora izvrševati občina.

2. Problem deviznega sistema ne le s stališča posamezne gospodarske organizacije, temveč s stališča uresničevanja srednjeročnega programa vključevanja v mednarodno delitev dela. Zanimal sem, da se zveznim organom posredujejo stališča številnih delegatov o spremembi deviznega sistema. Nadalje sem se izrekel za hitrejšo reševanje predlogov in pripomb proizvajalcev, samoupravljalcev in skupščin ter upoštevanje njihovih pripomb. Hitro sprejemanje in uresničevanje za družbo sprejemljivih predlogov daje nadaljnjo možnost za pospešeno in uspešno gospodarsko delovanje.

3. Zavzel sem se, da splošno potrošnji vsklajujemo z danimi možnostmi. Gospodarstva ne smemo bremeniti, če želimo, da se bo hitreje razvijalo. Podatki kažejo, da tu zastajamo (48 % vrednost osnovnih sredstev in 45 % vred-

nost delovnih priprav v občini Kamnik, v SRS še slabše). Zavzel sem se za podporo ekonomsko rentabilnih investicijskih naložb ter za večje investicijsko sodelovanje, ki naj povezuje sredstva gospodarskih organizacij, sredstva proračunov in bank.

GORJAN: Na kongresu sem v komisiji za organiziranost in notranje odnose razpravljal o sprejemanju mladine v ZK, notranjih odnosih v organizaciji in vključevanju mladih komunistov v delo organizacije.

Vključevanje mladine v ZK mora postati odraz dela slehernega člana ZK in celotne organizacije, saj bomo le na ta način zagotovili enakomeren in stalen dotok novih članov. V delu organizacije moramo posvečati več pozornosti tovarištvu, iskrenosti in medsebojne pomoči članov ZK.

Kako ocenjujete oblikovanje, vsebino in pomen resolucije, sprejete na VI. kongresu ZKS?

GOBEC: Predlogu resolucije, ki smo ga obravnavali na konferenci ZKS Kamnik, je kongres dodal številne pripombe in konkretne formulacije posameznih poglavij. V resoluciji je sprejeta pripomba, ki sem jo glede samoupravnega sistema občine posredoval kongresu.

Številne razprave na plenarni seji so pokazale resen odnos do tega najpomembnejšega dokumenta kongresa ZKS za nadalj-

nja delovanja članov organizacije ZK Slovenije.

Jasno pa je, da resolucija ni mogla obdelati vse panoge gospodarstva in vse probleme, za kar so se nekateri delegati zavzemali.

Številne sprejete pripombe delegatov so dokaz, da je bil tako pomemben dokument sprejet na zelo demokratičen način, kar je pogoj za spoštovanje celotne resolucije.

Prepričan sem, da bo resolucija in akcijski program, ki ga bo na njeni osnovi izdelal CK ZKS, dovolj konkreten dokument za nadaljnje delo članov organizacije zveze komunistov Slovenije.

Komunisti smo resolucijo obravnavali, dopolnjevali, sprejeli in sedaj nam ostane, da jo v vsakodnevem življenju in delu tudi uresničujemo.

GORJAN: Že sama predkongresna obravnava in obravnava na kongresu ter izredno velike spremembe resolucije, so odraz izredno širokega in spontanega delovanja članov ZK pri formiranju dokumenta, ki nas bo vodil v obdobju do naslednjega kongresa. Resolucija se mi zdi dokaj dobra, strinjam pa se s predlogom kongresne komisije za organiziranost in notranje odnose, da bi bilo potrebno resolucijo v programih delovanja konkretneje obdelati ter jasneje določiti glavna izhodišča našega delovanja.

-c

INDUSTRIJA: uspešno poslovno leto

Po podatkih občinske skupščine so kamniška industrijska podjetja v enajstih mesecih proizvedla za 12 odstotkov več kot v istem času lani. Na tako povečanje so vplivali predvsem ugodni proizvodni rezultati doseženi v zadnjih mesecih. Med devetimi industrijskimi podjetji, kolikor jih je v kamniški občini, so se najbolj izkazali v »Svilanitu«, »Titanu« in v Živilski industriji. Posebno v slednji so v novembru prvič presegli milijon N din mesečne proizvodnje. Skupna novembrska proizvodnja je bila za 17 odstotkov večja kot lani in lahko z gotovostjo pričakujemo, da se bo to ugodno gibanje še nadaljevalo.

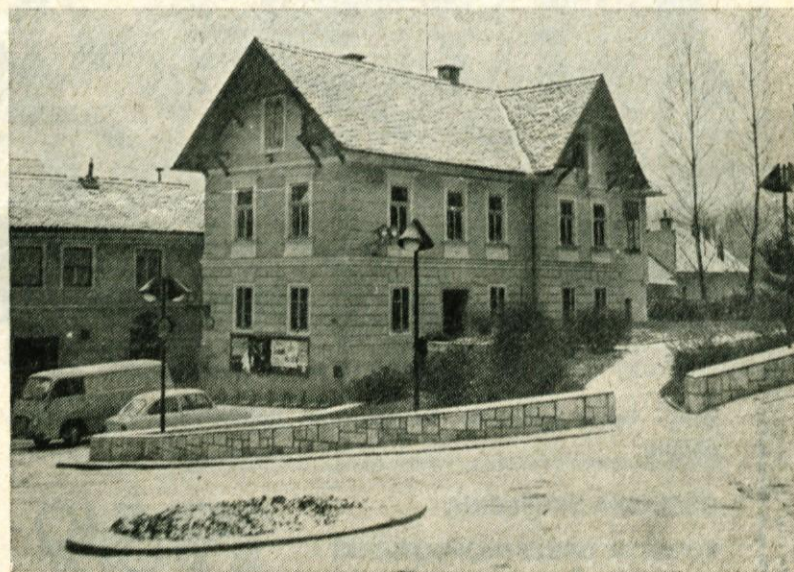
Še ugodnejši so rezultati izvoza. Kamniška industrija je v enajstih mesecih letos izvozila za 4,4 milj. dolarjev svojih izdelkov. Tolikšne prodaje na tuje tržišče v Kamniku še ni bilo, saj je izvoz v primerjavi z enakim časom lani, porasel za 37,4 %. Od devetih izvoznikov so najuspešnejši v Stolu in tovarni usnja, ki sta oba že presegla 1 milijon ameriških dolarjev. Gospodarske organizacije se zavedajo, da je modernizacija zastarelih strojev in naprav pogoj za nadaljnji razvoj. Zato ni čudno, da ostanek dohodkov hitreje povečujejo kot delež sredstev namenjen osebnim dohodkom. V letu 1968 so vložili v modernizacijo okoli 140 din po občanu, kar je dvakrat toliko kot v Jugoslaviji. V občini že ni gospodarske organizacije, ki ne bi vsaj nekaj investirala. Npr. nova proizvodna hala in stroji v Svilanitu, tunelska peč v Svitlu, oddelek za površinsko obdelavo pohištva v Stolu in še in še.

Med vsemi gospodarskimi organizacijami v občini so v težavnem položaju le v tovarni ko-

vanega orodja, ki so v devetih mesecih zabeležili poslovno izgubo v višini 6.300 N din. Podjetje že dlje časa posluje na meji rentabilnosti. Na tako stanje je nedvomno vplivala nepravilna investicijska usmeritev, saj so postavili nove prostore, ne pa tudi modernizirali zelo zastarele strojne naprave. Nedvomno je pametna odločitev kolektiva, da išče svojo rešitev v kooperaciji.

T. J.

Kamniška knjižnica v novih prostorih

Knjižnica, ki se je sedaj stiskala v tesnih prostorih nad kavarno, se bo te dni preselila v poslopje bivše glasbene šole. Prostore in zunanost so že prenovili. Vsekakor bo to dostojen prispevek k proslavi 100-letnice ustanovitve Narodne čitalnice v Kamniku

Pozornost problemom zdravstva

Občinska skupščina Kamnik je na zadnji seji 6. decembra razpravljala o gibanju gospodarstva v septembru in oktobru 1968. Sprejela je spremembo občinskega proračuna, razpravljala je o organizaciji in finančnem položaju zdravstvenega doma po združitvi, in o sredstvih za preventivno zdravstveno varstvo, o sofinanciranju gradnje kliničnih bolnic v Ljubljani, o poročilu in statusu temeljne izobraževalne skupnosti ter sprejela odredbo o obveznem cepljenju živine proti slinavki na območju občine Kamnik.

Največ razprave na tej seji so odborniki namenili aktualnim vprašanjem zdravstva, zlasti učinkovitosti nove organizacije zdravstvene službe in odprtim vprašanjem na tem področju ter programu preventivnega zdravstvenega varstva v občini.

Odborniki so dobili pred sejo poročilo o organizaciji, delu in finančnem položaju zdravstvenega doma Domžale po združitvi. Na seji pa je sodeloval tudi direktor zdravstvenega doma dr. Ludvik Kovač.

Odbornike je najbolj zanimal odgovor na vprašanje, kaj je zdravstvena služba v kamniški občini in z njo vred zavarovanci, pridobila z novo organizacijo, oz. z združitvijo treh zdravstvenih domov v enega.

Treba je ugotoviti, da se je kljub sorazmerno kratkem obdobju (niti dobro leto) marsikaj izboljšalo. Predvsem velja omeniti, da so število zdravnikov v službi za varstvo žena in otrok povečali od enega na tri, namesto dosedanje ene ekipe v zdravstveni službi za predšolsko in šolsko mladino sta sedaj dve. V zobotehničnem laboratoriju so sedaj 4 zobotehnikarji, prej 3, uvedena je redna nočna in nedeljska dežurna služba, vse osnovne zdravstvene službe delajo izmenoma dopoldne in popoldne, tako da občani dobijo zdravstveno pomoč tudi izven rednega delovnega časa itd. Vse to velja seveda za enoto v Kamniku, podobne izboljšave pa so bile napravljene tudi v ostalih dveh enotah.

Tudi glede poenotenja delitve osebnih dohodkov je bil napravljen korak naprej, čeprav je ravno to opozorilo na nekatera nerešena vprašanja. Težave so nastale zaradi tega, ker so stroški za vračilo posojila ali za najemnino v novih zdravstvenih domovih v Kamniku in Domžalah bremenili osebne dohodke zdravstve-

nega oseba v vseh treh enotah. V Litiji imajo namreč zgradbo starejšega datuma in nobenih obveznosti v zvezi s tem. Pripom-

niti je treba, da po predpisih zdravstveni zavodi od leta 1962 dalje stroškov za investicije ne morejo vkalkulirati v ceno storitev.

Odborniki so po obširni razpravi, v kateri so poudarjali dosedanje slabe izkušnje s prenosom lastništva zgradb ob združevanju delovnih organizacij, sklenili, naj se določena najemnina za leto 1968 v znesku 120 000 N din odpiše. Prostori in oprema, ki jih uporablja zdravstveni dom za svojo dejavnost, naj se pre-

nesejo v upravljanje zdravstvenega doma — enoti Kamnik s pridržkom, da prostorov ob eventualni reorganizaciji ni mogoče odprodati, pač pa postanejo spet last občine. Občinska skupščina pa bo iz proračuna pokrila še preostale obveznosti do posojil.

Tako je skupščina pokazala polno razumevanje za težave zdravstvenega doma in hkrati pričakuje podporo ostalih dveh skupščin glede ureditve poslovanja združene lekarne, ki ima sedež v Kamniku. -c

Mladinska konferenca brez določnih sklepov

Mladinska organizacija na kamniški gimnaziji je bila v letošnjem šolskem letu tri mesece brez svojega vodstva. Dosedanja predsednica je letos maturirala in prepustila svojo funkcijo naslednikom. Zato je bila glavna naloga mladinske konference, ki so jo pripravili 20. XI., poleg »pretresa« dosedanjega dela še izvolitev novega vodstva, ki jih bo zastopalo v letošnjem in pri-

za katerega pa so njegovi člani kritično ugotovili, da so bili njihovi sestanki precej suhoparni in nezanimivi. Kaj je bilo vzrok temu? Bili so brez izkušenj, iskali so najboljši način delovanja krožka. Ugotovitev: Na sestankih se je treba pogovarjati o sodobnih težah, o novih družbenih problemih, ki bi zanimale širši krog dijakov. Kljub precejšnji nezainteresiranosti za sodelovanje

v krožku so pripravili sprejem dijakov v ZK.

Tudi na konferenci so dijaki sprožili razgovor o samoupravljanju in šolskem statutu. Zeleli so, da bi se lahko vsak od dijakov približe seznanil s pravicami in dolžnostmi, ki jih določa statut, hoteli so ga dobiti na vpogled (čeprav je imel že lani direktor mladinsko uro, na kateri je dijak seznal s to, zaenkrat nadvse zanimivo »zadevo«). Ker so se o statutu pogovarjali že na aktivu mladih komunistov, je tov. direktor poudaril, da je komisija za pripravo statuta čakala prav to mladinsko konferenco, kjer naj bi sprejeli nekatere sklepe o dopolnitvi njihovega statuta, da dijaki ne bi mogli pripovedovati nekaterim predstavnikom tiska o nevdržnem položaju na gimnaziji, da so profesorji policaji, da nimajo plesov. Seveda pa jasno postavljenih stališč in sklepov ni bilo. V razpravo o statutu in samoupravi sta posegla tudi tov. Stih in Gorjan, predsednik komiteja mladine pa je govoril o reorganizaciji Zveze mladine, o novem statutu, o novih volitvah...

Na koncu so izvolili še tri delegate za občinsko konferenco ZM, svojega predstavnika, ki bo sodeloval na konferencah šolskega sveta, novo predsedstvo, za predsednika mladinske konference pa je bil izvoljen Podberšek Srečo. TOS

Po poteh II. grupe odredov

Novembra je mladinski odsek Planinskega društva organiziral tradicionalni pohod po poteh II. grupe odredov. Trinajdeset udeležencev pohoda je odšlo z avtobusom do Cerkele, odkoder so se z žičnico odpeljali na vrh Krvavca. Tu se je pohod v bistvu šele začel. Pot so nadaljevali čez dolino Korošice, zvečer pa so se spustili v dolino Kamniške Bistrice. Tu so pripravili prijeten partizanski večer, v svoji sredi pa so imeli prvorborca Mirka Podbevška-Lada. Skupaj z udeleženci pohoda so se pogovarjali o slavnih dneh naše preteklosti, pripovedoval pa jim je tudi o II. grupi odredov, kako se je 1942 leta prebijala z Gorenjske na Štajersko po poti, po kateri stopajo mladi planinci na tem dvodnevem tradicionalnem pohodu. V K. Bistrici so pred spomenikom padlih položili venec in v nedeljo zjutraj krenili na pot čez Dol na Veliko planino in od tu na Černivec, kjer so prav tako položili venec pred spomenikom padlih.

»Prebili« so se na štajersko stran in pohod se je zaključil. Kljub dežju je vladala med mladimi udeleženci močna volja po doseganju cilja, t. j., da častno prehodijo pot, po kateri so šli njihovi starši in bratje in bili boje s stokrat močnejšim sovražnikom.

TOS

hodnjem šolskem letu. Poleg dijakov, profesorjev in direktorja so se (z mukami in težavami pripravljene) konference udeležili tudi predsednik občinskega komiteja mladine Rems Franc, Gorjan Jože, predsednik aktiva mladih komunistov, in sekretar občinskega komiteja ZK Jože Stih.

Delo gimnazijcev je bilo v preteklem šolskem letu precej razgibano: udeleževali so se raznih tekmovanj, pomagali so pri proslavah, komemoracijah, pripravljali so mladinske ure, sodelovali in organizirali so oddaje Spoznavajmo svet in domovino, urejevali in izpolnjevali so šolski herbarij. Njihovo delo je bilo osredotočeno predvsem na krožke, ki pa so bili namenjeni predvsem boljšim dijakom, da bi tu poglabili znanje in snov, ki je pri rednih urah niso mogli spoznati.

Krožki so bili iz skoraj vseh predmetov, ki jih predavajo na gimnaziji. Največ jih je delovalo po posameznih razredih, da je bila skupina čim manjša, nekateri pa so bili lani na programu prvič. Tak je bil npr. marksistični,

Dom na Selih propada

Prosvečni dom na Selih, ki se je včasih ponašal z najboljšo dvorano daleč naokoli, že nekaj let kaže kaj žalostno podobo. Z zgradbo upravlja krajevna skupnost, ki pa nima zadostnih sredstev za obnovo in vzdrževanje. Del spodnjih prostorov so uspeli adaptirati in jih uporabljajo za zbor občanov in delo družbenih organizacij. Občani pravijo, da so pripravljeni prispevati k obnovi z lesom, vendar ne bodo zmogli vsega. Potrebno bo najti še kaka druga sredstva. -c

Posvet o ustavnih spremembah

Občinska konferenca SZDL Kamnik je sklicala posvet o predlaganih spremembah v republiški ustavi. Poleg družbenopolitičnih delavcev kamniške, domžalske in litijske občine sta se pogovora udeležila tudi France Kimovec-Ziga, član predsedstva republiške konference SZDL in dr. Josip Globevnik, predsednik pravnega sveta pri izvršnem svetu skupščine SRS.

Največ so govorili o uresničevanju vloge občine kot komune, o odnosih med republiko in občino, o krepitvi samoupravljanja v delovnih organizacijah in podobnih vprašanjih.

-c

Komu je dana pravica, da zastopa kmeta?

Republiški in gospodarski zbor skupščine SR Slovenije sta 19. novembra letos razpravljala o družbenoekonomskem položaju kmetijstva v Sloveniji. Ob tej priliki sta oba zbora na podlagi prehodne razprave sprejela sklepe in priporočila v zvezi z nekaterimi problemi kmetijstva v Sloveniji.

V republiškem zboru je v razpravi sodeloval tudi poslanec naše občine Nande Vode iz Komende, ki je med drugim dejal:

V našem gospodarstvu je kmet še vedno pomemben gospodarski dejavnik, saj proizvaja in una še vedno okoli osem desetlin celotne kmetijske proizvodnje, prevzija pa se od tega okoli ena tretjina prebivalstva. Pri nas gradimo samoupravni socializem, ki naj v celoti uveljavlja pravice delovnega človeka. Če nam je to uspelo v vseh drugih panogah gospodarstva, pa moram ugotoviti, da za kmete to še ne velja. Vsi ti državljani ne uživajo enakih pravic, kot bi jih morali. Če upoštevam pri tem za primer samega sebe — sem kmet, poslanec tega zbora, proizvajalec in kooperant s trajnim pogodbami s kombinatom — ugotavljam, da nimam pravice voliti svojih predstavnikov v ustrezne zbornice, v občinsko kot zvezno skupščino. Vedno znova se mi vsiljuje vprašanje, komu je v našem sistemu še vedno dana pravica, da zastopa kmeta v raznih družbeno-političnih organih. Ne vem, zakaj naj bi bil prav kmet tako nesposoben ali nezanesljiv, da bi imel pri vsaki stvari skrbnika, ki naj uporablja pravice in dolžnosti v njegovem imenu. V zadnjem času se sicer stvari hitro spreminjajo in upam, da bomo v bližnji prihodnosti to popravili.

Rad pa bi ob tej priložnosti opozoril na nekaj, kar bi že lahko rešili, a doslej še nismo. Nekajkrat je že bilo sprovedeno vprašanje komiteja za kmetijstvo pri republiškem izvršnem svetu, da bi bili v njegov sestav vključeni tudi kmetje. Kljub vsej dosednji živi razpravi o zasebnem kmetijstvu pa se stvari niso razvijale na boljše in v komiteju še ni kmeta.

Velikokrat dokazujejo, da bi za kmeta zadostovalo, če bi bil malo bolj povezan v kooperacijskih odborih zadrug in kombinatov in da bi mu tam tudi omogočili polno samoupravljanje. Vendar se pri

tem postavljajo naslednja vprašanja:

1. v kooperacijskem odboru obrata bi se praviloma obravnavala le problematika tiste dejavnosti, katere predmet je kooperacija;

2. kooperacijski obrat ali odbor je del podjetja, podrejen pogojem in pravicam, ki jih imajo člani kolektiva, ne veljajo pa za kmeta-kooperanta;

3. kooperacija zajema le del kmetov, večina njih je in še verjetno bo ostala dalj časa zunaj teh razmerij zaradi nezainteresiranosti obeh partnerjev, to pa pomeni, da kmet ne more vedno in povsod uveljavljati vseh tistih pravic, ki mu pripadajo, še manj pa razpravljati o drugih vprašanjih, ki so posebna prav za malega slovenskega kmeta.

Naj ob tej priložnosti omenim primer takšnega sodelovanja, ki ni edinstven, je pa precej tipičen in pomeni za kmeta prav malo koristi. V Sloveniji imamo 12 GG, ki gospodarijo z vsemi gozdovi. Sistem samoupravnih organov v vsakem GG je takšen kot v vsakem podjetju, razen tega pa imajo ta gospodarstva še svoje poslovno združenje. Nasproti temu pa je več kot tisoč gozdnih lastnikov, ki lahko le po svojih delegatih, kolikor jih je, razpravljajo v dokaj omejenem krogu, a praktično ne morejo vplivati na gospodarjenje v teh organizacijah.

Zaradi tega bi moral imeti kmet možnost, da neposredno prek svoje organizacije rešuje svoja vprašanja in enakopravno sodeluje pri ustvarjanju naše gospodarske politike. N'sem sicer prepričan, da bo potlej vse rešeno. Upam pa, da bodo kmetje verjetno dosti bolje sami reševali vprašanja — ob pomoči družbe seveda — v korist skupnosti in v lastno korist. To moje prepričanje potrjuje zanimanje

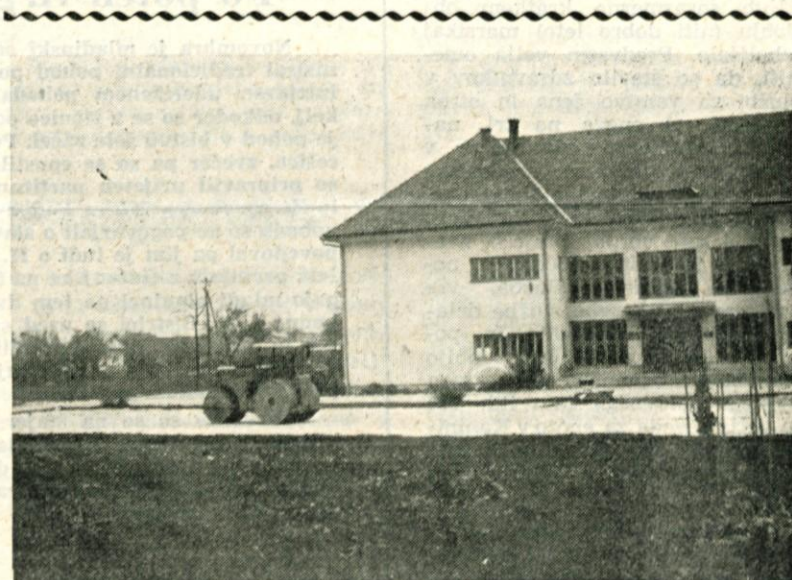
kmetov za svoje zdravstveno zavarovanje, ki je njihova edina organizacija.

Število kmečkega prebivalstva nazaduje. Ker malokateri član kmečke družine ostane doma na kmetiji, je vedno več kmetij brez naslednikov. To ni zmeraj najhujše, huje pa je to, da si stari ljudje, ki so ostali doma zaradi nezmožnosti za delo, ne morejo zagotoviti dovolj denarja za starost, čeprav je ena osnovnih pravic ostalih delovnih ljudi, da imajo svoje starostno in invalidsko zavarovanje. In vendar zaradi starostne strukture kmetije tega brez tuje pomoči ne bodo mogli organizirati. Ze dosedanje obremenitve v zdravstvenem zavarovanju pomenijo za kmete tolikšno breme, da ga le s težavo zmagujejo. Z izboljšanjem gospodarskih razmer in uvedbo starostne pokojnine pa bi morda le nekoliko zavrli razslojevanje kmečkega sloja, ki ima lahko neprecenljive gospodarske in politične posledice. Čeprav nerad, pa bi ob tem le poudaril, da so sednje države to vprašanje do neke mere že rešile z izdatno pomočjo družbe.

Nemogoče je imeti stvaren gospodarski načrt, če ne poznamo podrobno posameznih gospodarstev, njihovo pridelovalno zmogljivost, možnost za razvoj in obstanek. Pri tem bi poudaril posebnost slovenskih kmetij, ki merijo povprečno 4 ha, med njimi pa je 2/3 nekoliko manjših. To posebnost bi morali upoštevati pri razvojnih načrtih. To poudarjam zato, ker v sosedni Avstriji ugotavljajo, da je donosna kmetija šele od 40 ha naprej. V zvezi s tem pri nas predlagajo, naj bi v določenih primerih opustili sedanjí zemljiški maksimum, da bi se zvečale kmetije in s tem njihova donosnost.

Od leta 1966, ko je bil zadnji popis največjih 10-hektarskih kmetij, se je njihovo število do septembra letos zmanjšalo za več kot polovico. To pomeni, da tudi za te kmetije niso razmere najugodnejše, pač pa verjetno še slabše. Kje so vzroki za njihovo tako veliko nazadovanje (ki je celo večje kot pri drugih gospodarstvih)? Kako bi jih odpravili? Za to so potrebne študije!

-c

Tudi mladina v Mostah bo dobila asfaltirano športno igrišče na dvorišču pri osnovni šoli. Sredstva zanj je prispevala krajevna skupnost, nekaj pa šola.

Tekmovanje za bralno značko tudi v kamniški občini

Skoraj po vsej Sloveniji že 6. leto tekmujejo učenci različnih šol za bralne značke, ki nosijo ime po različnih pisateljih in pesnikih. Namen takega tekmovanja je vzbuditi v mladih bralcih ljubezen do branja dobrih knjig.

Letos bodo prvič tekmovali tudi na šolah kamniške občine, t. j. v Mostah, Stranjah, na šoli Fr. Albreht, T. Brejce ter na osnovni šoli na zavodu za usposabljanje invalidne mladine, in sicer za Prešernovo bralno značko. Tekmuje lahko vsak učenec od 3. — 8. razreda za bronasto, srebrno ali zlato značko. Te bodo slovesno podeljene na Prešernov dan, 8. februarja.

Do sedaj se je prijavilo že razveseljivo število učencev. M

Koliko asfalta

Z modernizacijo Tuhinjske ceste je cestno podjetje iz Ljubljane, ki je bilo na natečaju najboljši ponudnik, že v začetku oktobra pričelo z deli. Letos je bilo predvideno, da bodo položili asfalt skozi Vrhpolje do Kavrana, ali okroglo 4 km. Vendar so ta predvidevanja upoštevala tudi primerno vreme, ki pa ga v oktobru in novembru ni bilo veliko.

Že v začetku zemeljskih del, mimogrede moramo povedati, da je prvi del trase najzahtevnejši, so naleteli na nepredvidene težave. Prestaviti je bilo treba kanalizacijo in zgraditi cevne propuste za vodo v dolžini 105 m. Poglobili in prestavili so vodovod, prav tako vse električne in telefonske žice, posekati pa so morali tudi 105 dreves, ki so stala na trasi nove ceste.

na tuhinjski cesti še letos?

Prizadevnim delavcem cestnega podjetja Ljubljana, ki delajo od zore do mraka, večkrat pa tudi v soboto popoldan in nedeljo, povzroča največ težav promet na cesti, ki se odvija brez večjih zastojev. Večkrat morajo gradbeni stroji in tovornjaki čakati ob cesti ali se umakniti, da ima avtobus prosto pot. Nihče tudi ni pričakoval, da bo podlaga ceste tako slaba. To je zelo mehak, ilovnat teren, na katerega ni mogoče položiti asfalta, ne da bi spodnji sloj primerno utrdili. In prav na račun utrjevanja podlage je med občani največ pripomb. Sprašujejo se, zakaj delavci zemljo kopljejo in odvažajo, čez nekaj časa pa spet iste jame zasipavajo. Strokovnjaki pravijo takemu načinu »plombiranje« ceste, ki je za modernizacijo cest najbolj primeren. Cestna plomba utrdi podlago,

brez nje bi se na takem mestu asfalt počasi udril.

Cesta bo široka 5 in pol metra, na obeh straneh pa bodo še pol metrski hodniki. Pri gasilnem domu v Vrhpoljah bo nova trasa odrezala ovinek na stari cesti. Z gotovostjo lahko pričakujemo, da bodo letos do Tesnic položili asfalt, nekaj zemeljskih del pa bo opravljenih do Kavrana.

Odločitev, da bosta letos asfaltirana le dva kilometra ceste, je nedvomno dovolj premišljena. Nikakršnega smisla namreč nima na račun kvalitete ceste izpolniti vse obljube. Cesto gradimo za nekaj deset let in je ne bi želeli popravljati že prihodnje leto. Izvajalec del, Cestno podjetje iz Ljubljane, nam zagotavlja dobro kvaliteto. Lahko jim zaupamo, saj smo tudi s cesto do spodje postaje žičnice na Veliko planino prav zadovoljni.

Glasbena šola v novih prostorih

Petnajst let že vzgaja glasbena šola v našem mestu svoje gojence — mlade glasbenike. Ob tem jubileju so se preselili v nove prostore, ki se jih je razveselilo okoli 150 gojencev, od tega okoli 40 pripravnikov in cicibanov, ter učitelji, ki jim je s tem omogočeno boljše izpolnjevanje zastavljenih nalog. Nove prostore so dobili v prostorih za zdravstvenim domom nad Zavodom za zaposlovanje.

● Ali se bo uspeh učencev sedaj, ko ste dobili nove prostore, kaj izboljšal? sem nagovoril direktorja Glasbene šole Srdjana Ribarovića, ko sem se odzval vabilu, da si ogledam skromno darilo (ki pa ni tako skromno), za petnajstletnico delovanja.

»Nismo še dolgo v teh prostorih, zato je zaenkrat še težko govoriti o kakršnihkoli izboljšavah. Upam in vem pa, da se bo poleg uspeha izboljšal tudi odnos gojencem do dela in do profesorjev.

Dosedanji prostori so bili popolnoma neustrežni (sanitarna inspekcija nas raje ni obiskala, ker bi sicer morala prepovedati poučevanje), bili so toplotno in zvočno slabo izolirani, v oblačnih dneh smo morali imeti prižgane luči po ves dan, bili smo brez tekoče vode. Imeli smo velike težave z ogrevanjem in učenci so morali tudi pol ure voditi ogrevalne vaje, da so potem sploh lahko obdelovali snov. Urnik smo podredili gojencem, kar je še posebno važno zato, ker prihajajo k nam iz najbolj oddaljenih krajev in to iz devetih šol, poleg teh pa še vajenci in delavci. Tudi moja soba je bila učilnica obenem pa tudi zbornica in pisarna tajnice. Sedaj prihajajo učenci samo dvakrat na teden, tako imajo instrumentalno uro pred teorijo ali po njej.

● So se ob preselitvi v nove prostore pojavile težave?

Z novimi prostori smo želeli tudi novo opremo. Kje dobiti denar? To je bil edini problem. Iskali smo sredstva: sami smo zbrali 15000 din, 20000 din pa nam je iz amortizacijskega sklada posodila osnovna šola Frana Albrehta. Temeljna izobraževalna skupnost pa ji bo to vsoto vrnila v roku štirih let. Potrebovali bi še 15000 din, da bi uredili koncertno dvorano, ki jo sedaj uporabljamo kot učilnico. Upamo, da bo ta izdatek vključila občinska skupščina v proračun za prihodnje leto.

● In uspehi vaše glasbene šole?

»Lahko rečem, da naši učenci dvigajo kulturno raven našega občinstva, saj sodelujejo skoraj na vseh akademijah, proslavah, revijah, naša ustanova je žarišče glasbene kulture. Učenci se udeležujejo tudi snemanj na radiu in televiziji (na TV so sodelovali s koncertnimi slikami, ki

so jih posneli v koncertni galeriji), ob koncu šolskega leta pa pripravijo zaključni koncert, na katerem pokažejo dosežke celotnega truda. Eden od pomembnih uspehov je tudi ta, da je Zavod za prosveto pedagoško službo kakor tudi Zavod za šolstvo SRS sprejel naš učni načrt kot predlog učnega programa za vso Slovenijo. Za ta korak so se odločili zato, ker smo mi izvedli nekakšen poizkus, ko smo predvsem v višje letnike začeli uvajati izpopolnjevanje kompozicijske tehnike. Ta poudarek na kreativnost gojencev je sicer uspel, toda potrebno bi bilo več sredstev in...

● Deluje vaša Glasbena šola v okviru Zavoda za estetsko vzgojo ali je ustanova zase? To je morda malce smešno, toda zame nerazčiščeno vprašanje. Kako je s to stvarjo?

»Glasbena šola je preraščala okvire glasbene šole, saj je vključevala balet, oddelek za besedno umetnost, v načrtu pa so imeli otvoritev oddelka za likovno umetnost. To je bilo leta 1946. Istega leta so Glasbeno šolo preimenovali v Zavod za estetsko vzgojo. To naj bi bil širši zavod, ki pa je potreboval tudi več dotacij kot prej sama glasbena šola. Splet so sredstva prekrizala račune in načrt so opustili, čeprav so že izdelovali okvirni učni načrt. Tako bi v predmetnik vsakega od predmetov vključili minimum drugega predmeta. Torej delujemo še vedno kot Zavod za estetsko vzgojo, toda pri občinski skupščini imamo vloženo prošnjo, da nas preimenujejo nazaj v Glasbeno šolo.

Glasbeniki so dobili nove prostore in novo opremo v zadovoljstvo gojencev, njihovih staršev in vzgojiteljev. Za delo vsekakor najboljša vzpodbuda, kajne?

TOS

Bodo zmogli 42 milijonov

Vaščani Sel, Rožičnega, Trobelnega, Zubejevega in Znojil so se lotili velikega dela. Želijo uresničiti veliko željo, da bi v svoje domove dobili zdravo pitno vodo. V teh vaseh živi danes okrog 200 prebivalcev, med tem ko jih je bilo leta 1937 še 300. Želja po boljšem kosu kruha je marsikatero mladega človeka potegnila v

li so 20 m³ lesa za opaže, vsi občani pa sodelujejo pri izkopu in zasipavanju jaskov.

Toda kljub vsem naporom in prizadevanjem velikega zneska le ne bodo zmogli sami.

»Upamo, da nam kolektiv Rudnika kaolina Črna ne bo odrekel pomoči« pravijo vaščani. »Pa tudi v občinskem proračunu bi se

til mraz in megla, ki se je vsedala na gozdove pod Crnivcem. »Malo že zmrzuje, zato moramo pohiteti«, nam je z lopato v rokah dejal tajnik gradbenega odbora Franc Hvale.

Tako vsako nedeljo od ranega jutra do poznega popoldneva pa tudi čez teden pojo krampi in lopate z eno samo željo, da bi čimprej pritekla voda v sleherno hišo.

Jože Kadunc, ki je prevzel dolžnost predsednika krajevne skupnosti po nedavno preminulem Jaku Poljanšku, meni, da bo ta želja, če bo vse po sreči, prav gotovo uresničena tja do prihodnjega poletja. Po vsem, kar smo videli in šlišali, verjamemo, da bo.

F. S.

Kadar je treba, zgrabijo za lopate vsi: stari in mladi. »Generacijskega konflikta« ne poznajo

dolino. Toda tisti, ki so ostali, si želijo urediti svoje kraje in se čimbolj vključiti v naš splošen družbeni razvoj. Rezultati te njihove pripravljenosti so tudi: cesta skozi Tuhinjsko dolino je v gradnji, zgrajene so nove ceste do posameznih vasi, v gradnji je vodovod itd.

Vaščani navedenih vasi morajo samo za glavne vode izkopati preko 3500 m jaskov in položiti prav toliko cevi. Zgraditi bo treba 5 rezervoarjev in vrsto priključkov. Predračun kaže, da bo investicija, ko bo končana, vredna preko 42 milijonov starih dinarjev. Ker sredstev iz krajevnega samoprispevka ni veliko, saj gre večina za asfaltiranje ceste skozi Tuhinjsko dolino, so se dogovorili za prispevke v denarju, materialu in delu. Doslej je vsaka družina prispevala po 30.000 S din, zbra-

morda prihodnje leto dobil kak skromen prispevek, čeprav vemo, da denarja povsod primanjkuje. Zato pričakujemo, da nam ostale krajevne skupnosti v občini, ki letos nimajo tako velikih gradenj, te naše želje ne bodo zamerile.

Prav bi bilo, če bi tako delavski svet Rudnika kaolina, ki na tem področju odpira nov obrat, kot tudi občinska skupščina po svojih močeh pomagala podpreti prizadevanja občanov krajevne skupnosti Sela.

Tisto decembrsko nedeljo, ko smo se napotili ob trasi novega vodovoda, smo se od Sel pa do izvira pri Smonkarju, ki leži na višini 800 m, srečali s številnimi vaščani, ki so v skupinah zasipavali položen cevovod. Bili so tu od najmlajših do najstarejših, moški ženske, otroci. Ni jih mo-

Iz Volčjega potoka

Vodovod tudi v Volčjem potoku

Komunalno podjetje Kamnik je začelo v mesecu decembru graditi vodovod proti Volčjem potoku. Za izkop jarkov uporablja najmodnejši stroj. Po zdejšnjih izgledih bo delo hitro napredovalo. Predstavniki komunalnega podjetja v Kamniku zagotavljajo, da bo delo zgodaj spomladi gotovo. Dolgoletne želje občanov Volčjega potoka se bodo tako naposled vendarle uresničile. Dostop do Volčjega potoka, ki leži vzhodno od Duplice in Šmarce ni tako težaven, vendar vas še nima vodovoda. Vse vasi, ki mejijo na našo vas so dobile vodovod že pred leti. Za gornji del vasi se je začelo govoriti o vodovodu že pred 10 leti. Čeprav je bilo že nekaj sredstev zagotovljenih pa ni prišlo do začetka del. Vzrok temu je bila neenotnost občanov. Spodnji del vasi pa se je nameraval priključiti na vodovodno omrežje Radomlje, sedaj Domžale. Krajevno skupnost Volčji potok in predstavniki vodovoda iz Domžal so se že dogovorili, da se interesi lahko priključijo z enakimi pogoji kot občani v Radomljah. Tako je bilo tudi mnenje projektanta, saj je zajetje vodovoda v Volčjem potoku nedaleč od hiš in bi bil ta način najugodnejši. Po izdelavi načrtov in zakoličenja pa so prvotno svojo privolitev spremenili, tako da se lahko priključijo, vendar bi morali vplačati 12.000.000 starih dinarjev. Po večkratnih posvetovanjih predstavnikov obeh občin se je prispevek znižal na 5.000.000 starih din. Toda ta znesek je bil še vedno previsok. Občani v Volčjem potoku so bili tako zopet v negotovosti, kaj bo z vodovodom. Sestala sta se gradbeni odbor in svet krajevne skupnosti ter sklenila, naj se spremeni prvotni načrt tako, da dobi tudi spodnji del vasi Volčjega potoka vodo iz Kamnika.

K. A.

Nenavadna lovška sreča

Prebivalci Češnjic in drugih vasi pod Menino so se letos pritoževali, da so jim divji prašiči pustošili polja in obrali skoro vso koruzo. Lovci motniške lovške družine s starostom Matevžem Kaduncem na čelu so zato vsako lepo nedeljo napravili velik krožni lov na škodljivo zverjad. Nad Češnjicami so se razporedili v velik krog in začeli prvi pogon. Bilo jih je 18, vsi pa so bili budno na preži, da jim ne pobegne noben prašič, če ga bodo dvignili z ležišča. Stiskali so krog, pokalo je tu in tam, na koncu pa so ugotovili rezultat lova: padel je nad 100 kg težek merjasec, strelec pa je bil logar Vinko Kvas, uslužbenec pri Gozdnem gospodarstvu v Kamniku.

Zadovoljni so začeli drugi pogon, rezultat pa je bil spet enak: pokalo je križem kražem, padel je enako težak merjasec, strelec pa je bil Vinko Kvas. Odločili so se še za tretji pogon. Vinku Kvasu je zmanjkalo nabojev, pa so mu jih lovski tovariši posodili in ga poslali nad drčo na stojišče, kjer ni bilo pričakovati, da bi se prikazal kak ščetinar. Toda divji prašiči so se menda zakleli, da jih sme poslati na oni svet samo lovec Vinko Kvas. Prav njemu nasproti je pridiral mogočen merjasec in se mu postavil za tarčo, ki je izkušni lovec seveda ni zgrešil. Tako so v treh pogonih padli trije merjasci, vsak težak nad 100 kg, vse

tri pa je podrl Vinko Kvas. Kaj takega se seveda redko primeri, zato so hiteli, da čestitajo srečnemu lovcu gori nad drčo. Ta pa jih je sprejel kaj ravnodušno. Pri spuščanju po drči si je namreč zvil nogo v gležnju in se je komaj mogel opreti nanjo. Ko pa se je v Češnjicah postavil z nenavadno bogatim lovskim plenom pred fotografsko lečo, je bil že boljše volje, z njim pa tudi vsa motniška lovška družina.

Vsem lovcem so tuhinjski gospodarji pod Menino hvaležni, da so razredčili število škodljive divjadi. Okrožani pa jih vabijo še na lov na lisice, ki so postale zelo predrzne in jim bodo pobrale vse kokoši v vasi.

Logar Vinko Kos (v sredini) z bogatim lovskim plenom

Pred sto leti je bila ustanovljena narodna čitalnica v Kamniku

V šestdesetih letih prejšnjega stoletja so se tudi na Kranjskem začele porajati narodne čitalnice. Predstavljale so pomembna središča kulturno-prosvetnega življenja v naših mestih. Tako je bila tudi v Kamniku leta 1868 ustanovljena Narodna čitalnica, ki je imela svoje prostore v zgradbi, kjer je danes kavarna. Prvi tajnik je bil pesnik Simon Jenko.

Kamniško turistično društvo je dalo pobudo za proslavo tega jubileja. Zato je bil pred nedavnim imenovan poseben pripravljalni

odbor, ki bo pripravil program proslave.

»Slovenski narod« je 11. februarja 1869 objavil zanimiv dopis o obnem zboru kamniške čitalnice, ki ga povzemamo.

Iz Kamnika, 6. febr. (Izv. dop.) Narodno gibanje v našem mestu, odkar imamo čitalnico, kaj veselo napreduje, število udov od dne do dne veselo narašča. 26. dec. p. l. je bil občni zbor ter volitev novega odbora po pravilih, v katerem so bili z veliko večino glasov izvoljeni gospodje Jan. Debevec za predsednika, dr. Prevec za predsednika namestnika, And. Golli za blagajnika, Simon Jenko za tajnika, Slabajna za knjižničarja, Alojz Stadler, Aleh. Gasperotti in Aut. Janežič pa za odbornike. 3. januarja je bila zopet prav mikalna veselica, bila je komična loterija napravljena. Bila je nalašč zato zložena »balada« ali komična igra: kako copernik med gromom in bliskom zapove staremu letu dari, ktere je seboj vzelo, nazaj prinesiti, inu mlademu letu izročiti, ter ta je zgoraj mnoga darila med občinstvo razdelil. 17. jan. napravila je čitalnica ples v prostornih dvoranah pri »Krištofu«, še na nobenem plesu nismo, tu toliko ljudstva

zbranega, in tak lep venec krasnega spola videli. Tudi iz Mengša nam je gospoda jako dobro došla. Videli smo tudi še le prvokrat na sredi dvorane viseti, iz mesenga krasno izdelan svečnik s šestimi svetilnicami, ktere ga je g. Alojz Stadler čitalnici podaril. 31. jan. smo obhajali Vodnikov spomin, zopet je bilo vse živo v čitalnici, videli smo na steni doprsnik Vodnika lepo ovenčan, ktere ga je podobar M. Ozbič iz gipsa naredil, in kakor slišim ga misli čitalnici prepustiti. Zapeli so naj prvo pevci Ilirija oživljena, potem pa stopi pred občinstvo gospod V. T. in tako jasno in navdušeno govori o slovenskemu narodu starejših časov, in kaj lepo uplete življenjske Vodnikov, in h koncu pride na sedanjo še veselejši dobo. Res srce domoljubov od veselja igra, ko vidi, kako se slovenska reč, vkljub vsemu prizadevanju naših nasprotnikov, vendar čedalje lepše razvija, da se bo pa narodni jezik med nami še bolj udomačil in utrdil, bo napravila čitalnica tudi gledališne igre, ktere bomo že zdaj v postu 2 ali 3 predstavljati videli. Oder bo do srede t. m. zgotovljen, in s tem bo čitalnica velik korak naprej storila.

-c

Počastitev Franca Pirca v Ameriki

V Severno ameriški državi Minnesoti so 16. julija v narodnem parku Crow Wing prisrčno počastili Kamničana Pirca, sadjarja, misijonarja in vladnega komisarja za naseljevanje gornjega dela Minnesote. Na kraju, kjer je Pirc leta 1852 postavil cerkev in hišo s šolo, so postavili spominsko kapelo, v katero gre lahko do 100 ljudi. Crow Wing so že pred nekaj leti proglasili za narodni park, saj je Pirc s tega mesta kot vladni komisar vo-

katerih sta stali Pirčeva cerkev in hiša. Kakor nam sporoča župni upravitelj Rev. Robert Voigt iz kraja Pierz, ki ima ime po našem rojaku Pircu, se je spominske svečanosti udeležilo mnogo ljudstva od blizu in daleč, zlasti pa iz mesta St. Clouda. V govorih so poudarjali Pirčeve zasluge za te kraje, saj je njegov delokrog obsegal vse ozemlje do kanadske meje. Narodni park Crow Wing, ki se razteza ob levem bregu reke Mississippi, je lani obiska-

dil naseljevanje v teh krajih, še preden je Minnesota postala država. Ustanavljal je nova naselja in vpisoval v zemljevid nova imena, ki jih je največ sam izbral. Na zidu spominske kapele je plošča z napisom, da stoji zgradba na granitnih temeljih, na

lo nad 20.000 tisoč ljudi. Tu bodo zgradili še več motelov in počitniških domov. Kapela s spominsko ploščo je že četrti spomenik, ki so ga od leta 1952 v Minnesoti postavili v spomin Kamničanu Francu Pircu.

I. Z.

Prvo stoletje kamniške zgodovine

Lani nas je neki zvesti prijatelj Kamniškega občana ljubeznivo opomnil, da bi morali napisati nekaj o 700-letnici Kamnika, češ da je v II. letniku Kamniškega zbornika iz leta 1965 na strani 67 omenjen podatek, po katerem se v ohranjenih virih Kamnik prvič imenuje kot mesto leta 1267.

Hvaležni smo piscu, da nas je na to opozoril. Zares bi bilo potrebno, da bi na enem mestu zbrali vse najstarejše podatke, ki govorijo o Kamniku, in poizkusili ugotoviti nastanek našega mesta in njegov razvoj. Toda to je težko in nezanesljivo delo. Kakor za Kranj tako namreč tudi za Kamnik ne vemo, kdaj je postal mesto. V zgodovini imamo sicer napisano, da »se že leta 1229 imenujejo kamniški meščani«, nikjer pa v slovenskih virih ne najdemo dokumentiranega podatka, kjer je to zapisano. Leta 1929 so ljubljanski časopisi vodili ostro razpravo o proslavi 700-letnice Kamnika, ker se je ob-

činski odbor branil organizirati zgolj formalno proslavo, ko zaradi pomanjkanja denarnih sredstev ni mogel izpolniti niti enega svojih važnih načrtov (gradnja ceste v Kamniško Bistrico, asfaltiranje glavnega trga, gradnja kopališča ob Nevljici in gradnja novega šolskega poslopja). Spet drugod je napisano, da je bil Kamnik od sredine 12. stoletja nekaj časa glavno mesto Kranjske in da je kot poročno darilo bogatih nevest prehajal iz rok v roke raznih vladarskih plemiških rodbin. Tudi omenjajo novejši viri, da so v Kamniku leta 1229 kovali denar z napisom »Civitas Stain« (kar pomeni mesto Kamnik), še novejši pa pobijajo to trditve. Vse to bomo poizkušali v nadaljevanjih ugotoviti na straneh Kamniškega občana v letu 1969, ko bomo tudi praznovali več važnih obletnic. Predvsem mislimo tu 100-letnico ustanovitve Narodne čitalnice, 100-letnico rojstva pesnika Antona Medveda in zgodovinarja Jožefa Benkoviča.

I. Z.

Od kod rimski nagrobnik v Kamniku?

Poročali smo že da so iz zida gospodarskega poslopja privatne tovarne ETA ob Kidričevi ulici, kjer zdaj gradijo novo trgovsko stanovanjsko poslopje, izkopali rimski nagrobni spomenik. V jugozahodni vogal gospodarske zgradbe ga je vzdal takratni posestnik Hostnik okrog leta 1864, kakor je razvidno iz slike v drugem letniku Kamniškega zbornika iz leta 1956. Videla se je samo napisna in desna stran nagrobnika, po prvi svetovni vojni pa so zid podaljšali in pokrili del napisa.

Nagrobnik ali žrtvenik je 100 cm visok, 85 cm širok in 55 cm debel. Napis se glasi C(aio) DINDIO BLANDO ET OCTAVIAE PUBLII FILIAE QUARTAE, C(aio) DINDIO BLANDO, F(ilio) AN(norum) VIII.

Slovensko bi se glasil napis: Gaju Dindiju Blandu in Oktaviji Kvarti, hčerki Publijevi. Gaju Dindiju Blandu, njihovega sinu, ki je umrl star 8 let.

Ta napis kaže, da sta roditelja na nagrobnik, ki sta ga postavila svojemu 8-letnemu sinu, dala vklesati tudi svoji imeni.

Nagrobnik je izklesan iz sivega apnenca iz Ihana, črke v napisu pa so zelo lepe. Vest o tem spomeniku je leta 1879 sporočil muzejskemu društvu zgodovinar Janez Parapat, ki je bil takrat župni upravitelj na Vranji peči. Napis na spomeniku omenja tudi dr. Franc Stele v svoji knjigi o umetnostnih spomenikih kamniškega okraja. Na kamnu so vklesane samo velike črke, v oklepaju pa je z malimi črkami v našem poročilu zaradi boljšega razumevanja dodano izpopolnjeno besedilo k vstaljenim latinskimi okrajšavam.

Ker je bil nagrobnik vzdignjen v vogal gospodarskega poslopja, so lahko do zdaj ugotovili samo prednjo napisno stran z napisom in proti jugu obrnjeno desno ožjo stran. Zdaj ko so nagrobnik odkopali in ga prepeljali v muzej na Zaprice, lahko ugotovimo, da je zadnja stran prazna, na obeh straneh desno in levo od napisa pa je vklesana stilizirana akantusova vejica ali vinska trta z grozdi. Vejica se dviga iz vaze, ob straneh vaze pa sta po dva delfina, ki sta obrnjena navzdol.

Od kod je prišel rimski nagrobnik v Kamnik. Moral je ležati v zemlji ali pa je bil vzdignjen v kako zgradbo, ker je tako dobro ohranjen. V Kamniku otrok rimske družine verjetno ni bil pokopan, sodijo pa, da so našli nagrobnik nekeje na Mengeškem polju, na Drnovem, kakor pravijo vsej ravnini med Mengšom, Mostami, Komendo, Križem in Homcem. Drnovo je že od leta

1533 znano kot najdišče ostanov iz rimske dobe. Tu nekje je stal 14. miljni kamen ob rimski cesti, ki je vodila od Iga do Mengša in naprej čez Groblje proti Podpeči in Črnem grabnu na Adrans, današnje Trojane. Od Iga do bližine Mengša je točno 14 rimskih milj. Morda je bil tu odcep ceste proti Kamniku čez Tuhinjsko dolino (v Sidolu je znano najdišče iz rimske dobe, o čemer bomo pisali v prihodnji številki Občana). Mutatio ad quartodecimo — pri 14. miljnem kamnu pri Mengšu — najbrž pomeni, da so tu izmenjavali poštno konje in je morala biti okrog postajališča rimska naselbina. V letih 1834 in 1846 so našli pri spodnjem Staretovem gradu v Mengšu ostanke iz rimskih grobov, leta 1842 pa so pri popravilu ceste Mengeš-Kamnik izkopali na Drnovem dele kamnitih stebrov, ostanke zgradb in kamnito ploščo z napisom, ki so jo neki kmetje naložili na voz in odpeljali v Dragomelj. Po taki poti je verjetno prišel tudi rimski nagrobnik v Kamnik.

Na Drnovem so pri oranju pogosto našli na rimsko opeko ali obdelane kamne, ki očitno izvirajo od rimskih zgradb. Izkopanine so stoletja metali na groblje med njivami. Zdaj je mengeški obrat Agrokombinata groblje z buldožerjem razoral, da je napravil strnjeno njivsko površino. Kamenje, med katerimi je bil verjetno tudi ostanek iz rimskih časov, pa so razvozili.

Prof. Ivan Zika

JAKA POLJANŠEK

V dneh pred praznikom republike se je tiho poslovil od nas Jaka Poljanšek s Sovinje peči št. 3. Vsi občani Sel, Sovinje peči, Rožičnega, Znojil in drugih vasi so ga poznali kot dolgoletnega ne-

krajevnega ljudskega odbora in odbornika v vodstvih družbenopolitičnih organizacij na Selih.

Rodil se je 25. marca 1910. Skromna domačija visoko v hribih seveda ni premogla dovolj kruha za številno družino. Zato se je Jaka začel ukvarjati tudi s tesarstvom. Tesaril je po Tuhinjski dolini in po Stajerskem. Leta 1942 se je pridružil borcev narodnoosvobodilne vojske. Tudi njegov dom so kmalu zajeli sovražniški plameni.

Po osvoboditvi ni obnavljal le svoje požgane domačije, pač pa se je takoj aktivno vključil v nastajanje naše nove ljudske oblasti in samoupravne družbe. Krajevna skupnost je z njegovo pomočjo dobila res pravo vsebino in pomen.

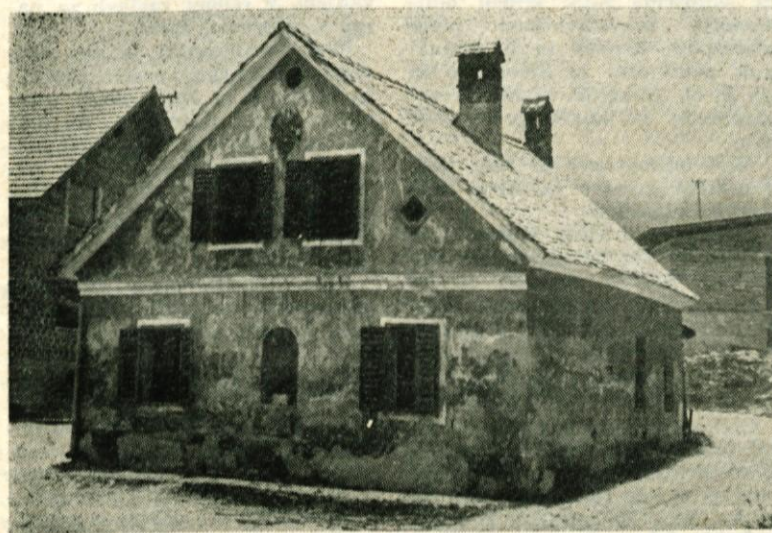
Tih, skromen in delaven, kot je bil, je bil zgled vsem vaščanom selške krajevne skupnosti. Veliko je bilo storjenega v teh krajih z njegovim sodelovanjem. Žal pa ni dočkal otvoritve vodovoda, za katrega gradnjo se je tako zavzemal. Gotovo bo novi vodovod, ki bo napajal 6 vasi, najlepši spomenik temu marljivemu družbenemu delavcu in občanu. S.

POLJANŠEK JAKA

sebičnega in požrtvovalnega predsednika sveta krajevne skupnosti Sela in še preje od osvoboditve dalje kot predsednika

Staro se umika novemu

Te dni bodo porušili najstarejšo hišo v Streliški ulici. Lastnik Grkman Alojz si je poleg nje zgradil že novo. Tako bo izginil nevarni ovinek in bodo občani v okviru krajevne skupnosti lahko končno uredili celotno ulico. Vsaka družina bo prispevala po 100 N din, k zbrani vsoti pa bo prav toliko primaknil svet krajevne skupnosti Kamnik. Vsekakor spodbudno sodelovanje občanov!

Relief, vzdignjen v pročelju hiše pa bo shranil kamniški muzej, če bodo ugotovili, da ima zgodovinsko vrednost. S.

Turistični prospekt Kamnika

Pred dnevi je bil natiskan barvni turistični prospekt Kamnika. Založila ga je v 100.000 izvodih občinska skupščina Kamnik s sodelovanjem gospodarskih organizacij. Prospekt vsebuje 8 barvnih fotografij turističnih in zgodovinskih znamenitosti Kamnika in okolice (Velika planina, Arboretum Volčji potok, Sv. Primož) ter manjšo karto grebenov Kamniških planin.

Sprejeto besedilo je pisano v slovenskem, italijanskem, angleškem in nemškem jeziku. Poleg podatkov o mestu Kamniku zveemo še o Volčjem potoku, Kamniški Bistrici, žičnici, hotelu in

turističnem naselju na Veliki planini ter za gostišče Planinka v Kamniku.

Škoda, da je v angleščini in nemščini itak skromen tekst še okrnjen, saj v njem ni besede o turističnih objektih na Veliki planini, da o planšarstvu ne govorimo.

Morda bi bilo dobro v prepog-njeni prospekt vložiti še en list z malo obširnejšim besedilom o naših turističnih in kulturnozgodovinskih zanimivostih ter o možnostih za izletniški in stalni turizem na Kamniškem. C

Odlikovanje za Dušana Orla

Predsednik republike je ob dnevu republike odlikoval znane kamniškega sodnika Dušana Orla ob njegovi 60-letnici.

Red dela s srebrnim vencem mu je ob navzočnosti predstavnikov občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij in občinskega sodišča izročil predsednik občinske skupščine Vinko Gobec.

Tovariš Dušan Orel, sodnik občinskega sodišča v Kamniku, je vsa leta po osvoboditvi poleg napornega dela na sodišču, delal v mnogih organizacijah in svetih pri občinski skupščini. Kot sodnik je vedno znal nepristransko presojsati zapletene pravde in jih pravično razsoditi. Zaradi

tega si je pridobil ugled pri občanah, ki prav v njegovih pisarni iščejo pravne nasvete. Kot sodnik za mladinsko prestopništvo in kriminaliteto se zna poglobiti v dušo mladoletnika ter zna razlikovati mladostno objestnost od moralne pokvarjenosti. Mnoge njegove sodbe in razprave so miade kršilce spravile na pravo pot brez drastičnih ukrepov. Kot družbeni delavec čuti vso odgovornost do nalog, ki mu jih nalagajo organizacije. V 23. letih dela v Kamniku je mnogo doprinesel za razvoj socialističnih odnosov v naši družbi.

Tovarišu Dušanu Orlu iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo delovnih uspehov. S.

Kamniški rokomet na pohodu

Letošnja jesen se je za kamniške športnike končala kaj klavirno. Obe ekipi odbojkašev sta zaključili tekmovalje na zadnjem mestu, pa tudi ženske niso dosti na boljšem. Poseben problem, o katerem bi bilo treba razmisliti, je nogomet. Začetek je obetal najboljši, toda to je bilo tudi vse. Sledil je poraz za porazom, dokler niso končno ostali na zadnjem mestu. Poglavlje za sebe je njihova disciplina. Prav gotovo delajo s svojimi pretepi na tekмах medvedjo uslugo ne samo nogometu, ampak celotnemu kamniškemu športu. Prijetno pa so presenetili košarkaši v prvem letu nastopanja. Z več tekmovalnih izkušenj bi se uspehi prav gotovo še povečali.

Najbolj pa so nas prav gotovo presenetili rokometišči. S svojo skromnostjo in dopadljivo igro so si pridobili precejšen krog simpatizerjev. Rezultat take igre je drugo mesto, ki je nedvomno njihov največji uspeh v kratki športni karieri. Povprečna starost je precej pod 20 leti, ki pa je dvignjena predvsem na račun treh »veteranov«. Poleg mlajših igralcev se lepo dopolnjujejo z izkušnjami starejših. Naj vam površno predstavim igralce. Najslabša točka je še vedno vratar. Ko jim bo uspelo vzgojiti kvalitete vratarja bodo uspehi še večji. Brata Jenc suvereno vladata na krilih in sta nenehna nevarnost za nasprotnikov gol. Novak je prav dober na mestu krožnega napadalca, vendar je premalo izkoriščen. Kerec je povprečen, toda njegova forma ni stalna. Zubin je odličen »konfraš« in zelo prodoren, je tudi najboljši strellec ekipe. Samo včasih je preveč solistično navdahnjen. Prosen duhovni vodja ekipe in skoraj nezrešljiv izvajalec sedemmetrovke. Završnik, Podbregar in Virant še nekoliko slabše obvladajo tehniko, vendar so sposobni za prvo ekipo. Trener in kapetan rokometištev Prosen meni o problemih rokometištev, med drugim naslednje:

»Ko sem pričel s poučevanjem na osnovni šoli, sem opazil vrsto fantov, ki so dokaj dobro obvladali žogo. Takoj sem se odločil,

da jih navdušim za rokomet. Toda ker večina še ni sposobna za nastop v prvi ekipi ali pa bi nam pretežni del presedeti na klopi, sem kljub slabemu finančnemu stanju prijavil tudi drugo ekipo. Vsi imajo 14—15 let in rad bi jih obdržal skupaj, kajti čez nekaj let bo prav gotovo tudi Kamnik močan rokometni center. Nekoliko boljša od ostalih sta Griljc, ki je izredno požrtvovalen in borben in pa Hacler, ki zelo dobro obvlada tehniko žoge, čeprav nam manjkata ravno borbenost in požrtvovalnost. Prav gotovo zasluži pohvalo tudi Slavček, ki je najbolj vreden na treningih, vendar pa je moral precej izboljšati svoj uspeh v šoli, če je hotel še nastopati.

Potrebovali bi tudi starejše ljudi, ki bi bili pripravljeni voditi klub, tako da igralcem preostane samo še igranje. Zaradi precej nizkih dotacij, ki zadostujejo ko-

maž za stroške potovanja na prvenstvene tekme, si prijateljskih niti organizirati ne moremo. Vsi igralci nastopajo v svoji opremi. Tudi žog je vedno premalo. Vsako sezono bi morali nabaviti vsaj 10 žog. Ker igrišče na katerem treniramo uporabljamo tudi obe osnovni šoli in gimnazija, pogosto dobimo igrišče šele ob 17.30 kar pa je očitno premalo ker je ob 18. uri že tema.

V Kamniku bi morali imeti še eno rokometno igrišče in po možnosti tudi osvetljeno. Verjetno bodo že drugo leto gradili pri osnovni šoli Frana Albrehta kompleks igrišč. Če bi s pomočjo delovnih kolektivov in OZTK nabrali vsaj 2 milijona S din, bi lahko zgradili igrišče z razsvetljavo in majhnimi tribunami. Zelim, da bi v Kamniku zaživel tudi ženski rokomet, toda ob takih pogojih pa je žal nemogoče. Najprej bi pa bom takrat, ko

bomo v Kamniku gledali tekme republiške lige.

Poglejmo si še lestvico po končanem jesenskem delu:

1. Veterani	6 6 0 0	166 : 109	12
2. Kamnik	6 4 1 1	177 : 146	9
3. Selca	6 3 0 3	134 : 121	6
4. Šk. Loka	6 2 2 2	121 : 115	6
5. Žabnica	6 2 1 3	100 : 104	5
6. Kr. gora	6 2 0 4	105 : 162	4
7. Jesenice	6 0 0 6	98 : 133	1
Tržič B	8 4 0 4	126 : 171	8
Kranj B	8 2 0 6	143 : 149	4

1. Sava	9 7 0 2	228 : 138	14
2. Besnica	9 7 0 2	186 : 112	14
3. Selca B	9 7 0 2	126 : 116	14
4. Duplje B	9 5 1 3	151 : 138	11
5. Radov. B	9 4 1 4	153 : 119	9
6. Žabnica B	9 4 1 4	140 : 135	9
7. Kam. B	9 3 1 5	154 : 161	7
8. Storič	9 3 0 6	153 : 214	6
9. Križe B	9 2 0 7	62 : 130	1
10. Šk. L. B	9 1 0 8	102 : 192	1

Pionirska zimska olimpiada

Društva prijateljev madine bodo skupaj s šolskimi športnimi društvi in smučarskimi klubi organizirala v sezonah 1969 in 1970 zimsko pionirsko olimpiado. Tekmovanja bodo potekala najprej v klubskem, občinskem in con-

skem merilu, zaključila pa se bodo z osrednjo republiško prireditvijo leta 1970. Tekmovanja bodo v tekih, skokih in veleslalomu, financirali pa jih bodo ŠSD, OZTK in DPM.

Odlični rezultati kamniških pio-

nirjev smučarjev v preteklih sezonah, saj imajo ti v svoji zbirki rezultatov z republiških tekmovanj naslov republiškega prvaka, dve drugi in tri česta mesta, nas obvezujejo, da se za tekmovalna dobro pripravimo.

Smučarski klub Kamnik bo zato že v letošnji smučarski sezoni organiziral poseben tečaj za pionirje tekmovalce. Zato klub prosi za sodelovanje šolska vodstva, šolska športna društva, posebno pa še učitelje in profesorje telovadbe. Njim naj se prijavijo vsi pionirji od 7 do 12 let, ki že znajo smučati in bi želeli sodelovati na olimpiadi v katerikoli disciplini. SK Kamnik bo najboljšim omogočil strokovno vadbo. Upajmo, da bodo naši bodoči najmlajši olimpijci uspeli ubraniti uspehe prejšnje generacije in tako častno zastopali kamniški šport.

-sm-

ŠPORTNA TEKMOVANJA NA DUPLICI

TAM brez tekmeča

V soboto, 16. XI. je mladinska organizacija Stol-a pripravila zanimivo tekmovalje mladih v šahu, streljanju z račno puško in v namiznem tenisu. Tekmovanja so se udeležili tekmovalci Tam-a iz Maribora, Saturnusa iz Ljubljane ter po dve ekipi Stola in Dim-a. Zadnji trenutek so udeležbo odpovedali tekmovalci Save, IBI-ja, Kovinarja in Planike iz Kranja, ki so se že spomladi udeležili tekmovalja v vseh treh športnih panogah.

Šahisti so igrali na treh deskah, najhitrejši borbe pa so bili tekmovalci TAM in prve ekipe Stola. Domačini so morali klo-

niti in izgubili so z 2 : 1. Tako so s štirinajstimi točkami zmagali Tamovci pred Stolum I (13), Saturnusom (8), Dim-om II (5) itd. Pri prvi ekipi Stola se je na tem tekmovalju najbolj izkazal Tone Trebušak, ki si je pred nekaj meseci pridobil naslov prvaka.

Tudi v streljanju in namiznem tenisu so zmagali tekmovalci tovarne TAM in tako so na tem tekmovalju ostali brez tekmeča, saj so dosegli popoln uspeh.

Predsednik republike odlikoval kamniške planince

26. novembra letos je Stane Kavčič, predsednik izvršnega sveta skupščine SRS, izročil odlikovanja predstavnikom petih planinskih društev in 40 zaslužnim planincem iz Slovenije, ki jih je ob 75-letnici planinske organizacije odlikoval predsednik Tito.

Med odlikovanci je tudi naše planinsko društvo in štirje najstarejši planinci.

Planinsko društvo Kamnik, ki je bilo ob letošnjem jubileju nagrajeno tudi z nagrado sklada Toma Brejca, katero vsako leto ob občinskem prazniku podeljuje

skupščina občine Kamnik, je bilo odlikovano z visokim odlikovanjem, z redom zasluge za narod s srebrnimi žarki.

Med posamezniki je eno najvišjih odlikovanj prejel veteran kamniškega in slovenskega alpinizma Pavle Kemperle. Za dolgoletno požrtvovalno delo na področju planinstva pa sta bila odlikovana tudi Franc Erjavšek z medaljo za zasluge za narod in Marija Gradišek-Erjavšek z medaljo dela.

Vsem planincem k visokemu priznanju predsednika republike naše iskrene čestitke! F. S.

Odkod denar za kritje splošnih potreb v prihodnjem letu

Občin. konferenca SZDL Kamnik je sklicala posvetovanje o politiki pokrivanja potreb splošne porabe v letu 1969. Udeležili so se ga republiški poslanci, predsedniki delavskih svetov, člani občinskih družbenopolitičnih vodstev, direktorji nekaterih delovnih organizacij in drugi.

Na podlagi osnutka stališč o splošni porabi v SRS za leto 1969, ki ga je dala v razpravo skupščina SRS, se je razvila razprava, ki je dala vrsto konkretnih pobud in predlogov. Po mnenju

udeležencev je treba posebno pozornost posvetiti nadaljnjemu razvoju in materialni podlagi šolstva in otroškega varstva. Zlasti samoupravni organi v delovnih organizacijah se zavzemajo za to, da gospodarstva v prihodnjem letu ne bi obremenjevali z novimi dajatvami. Z družbenimi dogovori bo treba zagotoviti, da povečana obremenitev osebne potrošnje ne bi v preveliki meri vplivala na povečanje osebnih dohodkov in s tem na zmanjševanje sredstev za modernizacijo proizvodnje.

Novo športno igrišče in cesta v Mostah

Ob Dnevu republike so v Mostah svečano odprli novo asfaltirano športno igrišče ob osnovni šoli in cesto proti šoli. Skupno so opravljena dela vredna preko 5 milijonov S din, od tega igrišče 2 milijona. Poleg krajevnih skupnosti in občanov so se iskazali zlasti učitelji, ki so prispevali po 15.000 S din. Na sliki: Tone Čibašek, predsednik krajevnih skupnosti odpira prenovljeno cesto

Kamniški smučarji pred novo sezono

Da je začetek nove smučarske sezone za kamniške smučarje zelo obetajoč, kaže že podatek, da so prvič, kar obstaja smučarski klub, pričeli s kondicijskimi treningi že v začetku septembra, v oktobru pa so že imeli svoj občni zbor. Tako je prvič pred sezono urejeno delo v klubu, po zaslugi OZTK pa so zagotovljene tudi finančna sredstva, čeprav skromna v primerjavi s potrebnimi tega lepega in zdravega, a na

Dosežki smučarjev v pretekli sezoni so dobri, vendar pa ne taki, kot bi lahko bili glede na njihove sposobnosti. Vzrok je v pre slabih pogojih, ki jih imajo v primerjavi s svojimi tekmeči. Med člani sta bila najboljša Sitar Aco, ki je osvojil pokal OSS, in Franc Perne z zmagama na troboju Domžale — Mengeš — Kamnik in Štuparjevem nemorialu. Pri mladincih sta bila najboljša Peter Sitar in Ivo Griljc,

boljših v Sloveniji, kar je lep uspeh na vadbene pogoje ter pomanjkljivo opremo, saj tekmovalci uporabljajo lastno opremo. Ekipe kamniških smučarjev je uspelo ubraniti Štuparjev pokal, dve naši ekipi pa sta na troboju premagali najboljše smučarje Domžal in Mengša.

Skakalci so dosegli slabše rezultate, kar je posledica nesistematičnega dela in bo treba tudi tu, kot pri alpskih smučarjih, poskrbeti za strokovni kader.

Tekaški šport pa je z odhodom starejše generacije povsem zamrl. Oživiti bi ga bilo mogoče le z nabavo opreme in z načrtno vadbo. To pa klub s sedanjimi sredstvi ne zmore.

Delo učiteljev smučanja, ki so vrsto let organizirali smučarske tečaje za mladino in vodili strokovno delo kluba, je bilo prekinjeno zaradi odhoda večine v JLA. Tako letos prvič po več letih klub ni organiziral smučarskih tečajev, kar bo škodovalo pri vzgoji nove pionirske ekipe. Tudi tekmovalci so bili precej prepuščeni samim sebi. Naloge, ki čakajo novi 11-članski odbor pod vodstvom predsednika Franca Sitarja, niso majhne in jim bodo smučarji kos le ob premoči OZTK OSS ter delovnih organizacij. Treninge alpskih smučarjev bo vodil Marjan Stele, skakalce pa Miha Golob. Naloge, ki so si jih zastavili smučarji, so:

— bolje urediti in organizirati delo v klubu;

— v sodelovanju z vodstvi šol, OZTK, OSS in delovnimi organizacijami organizirati smučarske tečaje in tekmovanja za mladino in delovne ljudi;

— nadaljevati sistematično delo z alpskimi tekmovalci in uvesti tako delo tudi pri skakalcih;

— ustanoviti in pripraviti ekipo pionirjev tekmovalcev za zimsko pionirsko olimpiado;

— izvesti predvidena tekmovalna;

— okrepiti sodelovanje z Ljubljano transportom pri ureditvi smučarskega centra na Veliki planini;

— pridobiti nov strokovni kader.

Vse večje število smučarjev na naših smučiščih terja tudi hitrejši razvoj smučanja. Žal ni pravega razumevanja in podpore za delo kluba prav pri podjetjih, ki so odvisna od razvoja smučanja. Namesto da bi podpirali delovanje kluba, vidijo v njem le vir zaslužka, čeprav prav klubi vzgajajo nove smučarje, ki jim prinašajo zaslužek. Upamo, da bo z dograditvijo zimsko-sportnega centra na Veliki planini zažvela tudi nova generacija smučarjev, ki bodo ponovili uspeh republiškega prvaka Šunkarja in vrsto dobrih rezultatov pionirjev in mladincev. Smučarskih talentov je v Kamniku dovolj, treba jim je omogočiti le boljše vadbene pogoje. —sm—

PO SLALOMU NA SLEMEM

žalost za naše razmere predraga športa.

Žal se občnega zbora razen tekmovalcev in funkcionarjev niso udeležili ostali mladi ljubitelji smučanja, niti starejši smučarji.

Ti so imeli precej pripomb na delo smučarskega kluba v preteklih sezonah, vendar pa razen kritike niso prispevali k delu kluba prav nič. Smučanje v Kamniku bi lahko drugače zaživelo, če bi ti smučarji, ki so pred leti odločali po kamniških smučiščih, vrnil s svojo pomočjo dolg, ki so ga dolžni klubu za vse, kar jim je ta nudil v letih njihovega udejstvovanja. Kljub pismenim vabilom in pripravljenimi priznanji zanje pa se zbora niso udeležili. Pred leti so bili večinoma člani kluba, kjer so tako sami kot preko organizacij lahko poskrbeli zase. Danes pa je v klubu razen funkcionarjev samo mladina in zato ni čudno, da so morali ti funkcionarji vložiti nemalo truda, če so hoteli smučarjem sploh priboriti prostor med drugimi klubi. Pohvalna pa je udeležba predstavnikov SSD in občinskega sindikalnega sveta, s katerim klub že vrsto let uspešno sodeluje. Tako smo smučarji letos v okviru tega sodelovanja organizirali najmnogičnejše smučarsko tekmovalstvo za pokal OSS, bili pa so tudi gostje smučarjev Travnika (BiH), kjer so bili uspešnejši od gostoljubnih bosenskih smučarjev.

Prav gotovo pa lahko udeležba na občnem zboru kot tudi majhno število smučarjev, članov kluba, odkriva le slabost celotnega slovenskega smučanja, ko smučarski klub svojemu članstvu, razen peščici tekmovalcev ter smučarskih tečajev, ne nudi ničesar. Če pa se bodo uresničila prizadevanja, da bo imelo članstvo smučarskih klubov nekatere ugodnosti (popusti na žičnicah, organizirano rekreativno smučanje, smučarski izleti), se bodo razmere gotovo spremenile.

pri pionirjih Bojan Šunkar in Jože ter Marjan Griljc. Trojica mladincev in pionirjev se je uvrstila med petnajstorico naj-

Problemi športa in telesne kulture v Kamniku

Če gledamo rezultate kamniških športnikov v zadnjih letih, kaj lahko ugotovimo, da so vedno slabši. V pozabe gredo blesteči uspehi Bručana pa njegovega naslednika Ponikvarja in takratne atletske ekipe. Danes v Kamniku ni atletskega kluba. Potem Cesar, ki ni bil samo odličen tekmovalce, temveč je vzgojil celo generacijo odličnih plavalcev z Zrimškom na čelu. A tudi plavalnega kluba ni več. Prva hokejska tekma v Jugoslaviji je bila v Kamniku, a vseeno kljub poskusom ni ostal pri življenju ne hokejski, ne drsalni klub. Pred leti so bili naši odbojkarji med najboljšimi ne samo v Sloveniji, danes ne sodijo niti v slovensko ligo. TVD Partizan je oblikoval športnike posameznim društvom; danes je kljub eni telovadnici več le na papirju. Smučarji tekači so bili med najboljšimi v republiškem merilu, danes je ta disciplina popolnoma zamrla.

To je žalostna zapuščina kamniškega športa zadnjih let, hkrati pa dober prikaz celotnega stanja telesne kulture v občini. Res pa je tudi nekaj vzpodbudnih rezultatov v republiškem merilu smučarjev, odbojkarjev, tenisačev in nogometašev, ki pa so doseženi le v pionirskih in mladinskih konkurencah. V članski konkurenci so boljši le rezultati strelcev, tenisačev in rokometashev, na isti ravni pa šahistov in nogometašev. V vseh teh društvih se aktivno ukvarja s športom komaj 150 športnikov. Edina svetla točka množičnosti so novoustanovljena šolska športna društva in pa smučarski in pla-

valni tečaji, vendar pa tudi ti zajemajo le majhen del mladine. Vzrok takega stanja je v tem, da klubi novemu članstvu ne morejo nuditi rekvizitov, še manj pa redno udejstvovanje, saj z dobljenim denarjem komaj zmorejo tekmovalne obveznosti v ligah in nakup nujnih potrebnih rekvizitov. Malo boljše je stanje pri nogometaših, ki imajo urejeno prehrano, a najslabše pri smučarjih, ki tekmujejo kar z lastno opremo, pa čeprav je tekmovalce republiški prvak.

Dobri rezultati pionirjev so plod prizadevanja funkcionarjev in trenerjev posameznih panog, saj se v teh konkurencah da z veliko truda in malo denarja doseči uspeh. Ko pa je treba te tekmovalce vzgajati naprej v mladinski in članski konkurenci, kjer zahtevnejši tekmovalni pogoji zahtevajo več denarja, pa je športa v Kamniku konec. Če k temu dodamo dostikrat še nestrokovno delo, saj v vseh panogah primanjkuje šolanih trenerjev, kar je posledica nekajletnega spanja OZTK, ki je dolžna skrbeti za strokovne kadre klubov, se temu ni čuditi. Neorganizirano in nenačrtno delo v klubih je vsakdanja stvar, saj se vse breme dela v kamniških klubih navadno obesi na rame enega ali peščice funkcionarjev, ki ne zmorejo vsega, saj se morajo namesto strokovnega dela v klubih boriti za obstoj le-teh. Ni nobena skrivnost, da si odbojkarji težko zamišljajo svoj klub brez Windšnurerja, smučarja brez Ristana in učiteljev smučanja, tenisači brez Slegla, nogometaši brez Rostana, Vogrince, Fišerja itd. Če bi še ti na-

pravili tako, kot večina nekdanjih funkcionarjev, ki so se naveličali prosjačenja po raznih forumih, bi propadli še ti športi.

Zato so mogoče korenite spremembe takega stanja v kamniškem športu le ob urejenih, večjih finančnih sredstvih in močnejših klubskih vodstvih. To pa je mogoče le ob pomoči drugih organizacij (ZMS, SZDL, OSS, podjetij), ki bi morale končno le upoštevati, da šport ni le potreba navdušenih športnikov in njihovih navijačev, temveč potreba vsakega zdravega človeka in s tem naše celotne družbe.

Zaskrbljujoče in porazno je tudi stanje v ostalih vejah telesne kulture: Partizanu, množičnem športu, rekreaciji v delovnih kolektivih. TVD Partizan, ki je bil nekdanj gibalno telesne kulture dejavnosti v Kamniku, sploh ne obstoja več. Zaradi prizadevnosti posameznikov sta ostala le rokometni in košarkarski klub. Edino delaven jze TVD Partizan Mekinje, ki ga vodi Golob Miha. Tu so letos ustanovili še boksarsko sekcijo. To pa je vse, a mnogo premalo, da bi lahko govorili o njegovi dejavnosti. Množičen šport je zastopan edino v šolskih športnih društvih, vendar pa je tu zajeto le malo mladih. Razen posameznikov je tu kot v ostalih klubih kaj malo podpore s strani učiteljev in profesorjev telovadbe, ki so le prvi poklicni za to dejavnost.

Izvenšolska mladina, ki je športa najbolj potrebna, je najbolj zapostavljena, čeprav bi prav tu šport največkrat nadomestil

(Konec na 12. str.)

Srečno novo leto 1969 želi kolektiv
obrnega podjetja S L O G A

MOSTE PRI KOMENDI

Cenjenim naročnikom se priporoča s svojimi mizarskimi in tesarskimi izdelki.

**PEKARNA IN SLAŠČIČARNA
VESNA KAMNIK**

želi vsem občanom srečno novo leto 1969!

Novoletnim čestitkam občanom in kupcem se pridružuje

Lončarska obrtna zadruga Komenda

SREČNO NOVO LETO 1969 ŽELI TOVARNA
KOVINSKIH IZDELKOV IN LIVARNA

TITAN

tovarna kovinskih izdelkov in livarna
KAMNIK

proizvaja:

- fittinge pocinkane in črne
- ključavnice navadne in cilindrične
- obežanke navadne in cilindrične
- gospodinjske strojčke
- ulitke iz sive in temperne litine.

Cenjenim potrošnikom priporočamo
naše izdelke

Ob vstopu v novo leto želimo sreče
vsem delovnim ljudem

PODJETJE
KAMNIK
K A M N I K

Naročnikom in kupcem nudimo:

amonitratna praškarska razstreliva, vžigalno vrvico, rudarski in lovski smodnik, razna druga vžigalna sredstva, izdelke za ognjemet, pirotehnično galanterijo in lovske patrone.

SREČNO IN USPEHA POLNO
NOVO LETO 1969 VAM ŽELI

Delavska univerza Kamnik

Prodajalni POHIŠTVA KOČNA IN KNJIGARNA KOČNA nasproti zdravstvenega doma v Kamniku sta novi kamniški trgovini. Obiščite jih. Bogata izbira, kakovost izdelkov in konkurenčne cene. Srečno in uspehov polno novo leto želi vsem občanom delovna skupnost trgovskega podjetja

**KOČNA
K A M N I K**

Kolektiv INDUSTRIJE POHIŠTVA

KAMNIK-DUPLICA

želi vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim partnerjem srečno in uspešno leto 1969.

Ob zaključku leta se zahvaljuje svojim sodelavcem in želi vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim partnerjem srečno novo leto 1969

GRADBENO MONTAŽNO PODJETJE

ALPREM KAMNIK

Priporoča se za izdelavo in montažo gradbenih konstrukcij, oken, vrat, predelnih sten iz aluminija za gostinske in trgovske lokale, ambulante, bolnišnice in zdravstvene domove. Priporoča tudi razno drugo notranjo opremo iz aluminija in železa.

Za novo leto 1969 čestita vsem delovnim ljudem

Tovarna kovanega orodja

KAMNIK — ŠMARCA

Izdeluje kvalitetne sekire, kladiva, specialna orodja po naročilu in razne odkovke za avtomobilsko, traktorsko in tekstilno industrijo.

OBRTNO PODJETJE

Usluga

KAMNIK

želi vsem občanom srečno in uspešno leto 1969.

Mnogo uspehov v novem letu 1969 želi kolektiv
obrtno montažnega podjetja

Zarja KAMNIK

in se priporoča za naročila

ŽIVILSKA INDUSTRIJA KAMNIK

želi vsem občanom, delovnim kolektivom in poslovnim prijateljem
srečno novo leto ter priporoča vsem trgovskim podjetjem in po-
trošnikom svoje izdelke: gorčico, najrazličnejšo vloženo zelenjavo
in razne sadne sokove.

INDUSTRIJSKI KOMBINAT

svit KAMNIK

priporoča svoje izdelke:

polirne in brusilne paste, razna čistila, specialna lepila in tesnila,
politure in sredstva za nego avtomobilov, elektrotehnični porce-
lan, steatit, utenzilije, izolacijski material iz tekstila in papirja,
vse vrste gumbov, plastično embalažo, pohištveno okovje in de-
korativno keramiko.

Vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim partnerjem želi
SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1969!

Gozdno gospodarstvo Ljubljana

Kolektiv obrata Kamnik

želi vsem delovnim ljudem srečno novo leto 1969.

Svojim odjemalcem želi srečno novo leto 1969

MESO KAMNIK

V naših poslovalnicah vam postrežejo s kvalitetnim mesom in
raznimi mesnimi izdelki.

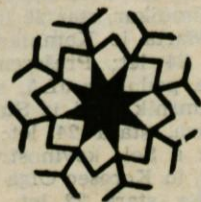
KREDITNA BANKA IN HRANILNICA LJUBLJANA

Podružnica Kamnik

želi vsem vlagateljem hranilnih vlog, potrošnikom
in občanom srečno novo leto 1969.

MENINA
KAMNIK

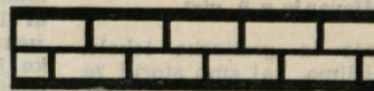
Ob novem letu 1969 želi mnogo uspe-
hov vsem poslovnim partnerjem in na-
šim občanom.

Mnogo uspehov v letu 1969 želi kolektiv

SGP »Graditelj«

KAMNIK

Opravlja gradbena dela vseh vrst, gradi stanovanja za trg. Indi-
vidualnim graditeljem se priporoča za prevzem gradnje stano-
vanjskih hiš.

Gradbena dela opravi hitro, solidno in po zmernih cenah.

Čestitkam se pridružuje tudi kolektiv gostinskega podjetja

PLANINKA KAMNIK

in vabi cenjene goste, da obišejo naša gostišča. Počutili se
boste dobro ob dobri postrežbi.

Komunalno podjetje Kamnik

želi vsem odjemalcem vode in uporabnikom ostalih storitev
SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1969.

Ob novem letu 1969 želi mnogo delovnih uspehov vsem delovnim
ljudem, kupcem in poslovnim partnerjem kolektiv

TOVARNA USNJA Kamnik

Čestitkam ob novem letu 1969 se pridružuje

**Državna založba Slovenije —
KNJIGARNA IN PAPIRNICA Kamnik**

Postregli vas bomo s sodobno, leposlovno in strokovno litera-
turo, s šolskimi in pisarniškimi potrebščinami, sprejemamo pa
tudi naročila za razne knjižne zbirke.

*čestitkam za
novo leto 1969
se pridružuje*

**rudnik
kaolina**

črna – kamnik

Problemi športa in telesne kulture v Kamniku

(Nadaljevanje z 9. str)

postopanje in gostinske lokale. Le pomislimo, kaj smo storili za razvoj gostinstva, a kaj za razvoj telesne kulture v občini. Nekateri se čudijo, da mladi zahajajo v gostinske lokale, a kam naj v Kamniku zahajajo drugam kot v planine, kino in gostilne. Mladina nima niti svojih prostorov, klubi pa jim ne morejo nuditi niti minimalnih pogojev za športno udejstvovanje. Če k temu prištejemo se neurejeno stanje športne rekreacije v delovnih kolektivih, pa nam vse to le mora dati misliti, zakaj je telesna zmogljivost naše mladine tako slaba. Da te ugotovitve niso neresnične, naj jih podkrepim z rezultati testa o moči, hitrosti, spretnosti in vzdržljivosti mladincev tekmovalcev od 14. — 20. leta. Samo 5%, ki se ukvarjajo z več športi, ima nadpovprečne zmogljivosti, 70% pa jih ima nezadostne. To pomeni, da šolski pouk ne nudi dovolj za razvoj telesnih zmogljivosti in da je zato nujno potrebno dodatno športno udejstvovanje. Ko primerjam te rezultate z ostalo mladino po svetu, ne najdem prav nikjer slabših. Prav gotovo so iluzorne misli, da bi od telesno tako slabo pripravljenega človeka lahko zahtevali vsak dan večji delež pri delu in da bo tak človek sposoben premagovati težave, ki bi jih zahtevala morebitna obramba domovine.

Da bi se to stanje izboljšalo, lahko kar precej veliko napravimo. Ni nam treba iti daleč po vzgledu. Že pri sosednji, domačinski občini, se lahko mnogo naučimo. Tam dajejo za šport trikrat več, čeprav niso toliko bogatejši od nas. Toda z organizacijo uspešnih občinskih tekmovanj v več panogah so poživili šport tako, da imajo v enem letu več tekmovanj in aktivnih športnikov, kot jih bomo imeli v Kamniku ob sedanjem stanju v petih letih. Primerjava nam samo pokaže, da v telesno kulturo premalo vlagamo in da na tem področju razvoj ne gre v korak z ostalim razvojem naše družbe. Če upoštevamo vse hitrejši tempo življenja in vse večje zahteve, ki jih terjata od človeka delo in čas, potem mora vse to iti na škodo našega zdravja. Naša družba in odgovorni ljudje morajo uvideti, da je zdrav in za delo sposoben človek najvažnejši, takega človeka pa bomo zgradili prav s športom.

Razmislimo!

-sm-

Nazorni pouk o gobah

Znani poznavalec gob Martin Zabret iz Komende v gobji sezoni večkrat nudi obiskovalcem kamniškega trga pravi nazorni pouk o gobah. Stojnico pokrije z mahom, po njej pa razvrsti gobe, na eni strani strupene, na drugi pa uporabne. Okrog njegove stojnice je vedno krog poslušalcev, ki pozorno sledijo njegovim priporočilom o pravilnem poznavanju gob. Seveda ima prizadeveni gobar vedno tudi lepo zalogo gob na prodaj, ki jih meščani vse kupujejo.

Kamniktiti in njihove želje

»V našem mestu ni za mlade poskrbljeno niti za zabavno, niti za družbenopolitično udejstvovanje. Mladi nimamo plesov, nimamo političnih predavanj.« Tak in podobni so bili odgovori nekaterih mladih Kamničanov, ko jih je na Titovem trgu našel novinar mladinskega tednika Antena in jim zastavil vprašanja o željah mladih. Politična predavanja bi lahko bila (so pa tudi že bila), če bi bilo med mladimi več zanimanja, toda kadar so ta-

akademije; nekaj časa je igral pri The Corseirskih, ko so bili njegovi kolegi pri vojaki;

Tretji član je JANEZ MAVRIN (22). Igra bas kitaro, zaposlen pa je kot trgovec v Novotehni.

Seveda brez bobnov ne bi šlo: mojster le-teh je FRANCI VENGUST-Tinka, ki igra tudi flauto, drugače pa je poklicni trener za tenis in atletiko.

Kamniktiti niso brez želja. Od leve proti desni: vodja Brane Hribar, Tomaž Pesko, Janez Mavrin in bobnar Franci Vengust-Tinka

ka predavanja, je prisotnih le nekaj mladincev. Treba je delati na vseh področjih, ne pa samo na zabavnem!

Mladim se je uresničila želja, imeti plesne tudi v Kamniku. Pred dvema mesecema so se na oglašnih deskah v mestu in izven njega pojavili plakati: Vsako nedeljo v Domu ples. Igrajo Kamniktiti.

In kdo so to Kamniktiti? To je drugi ansambel, ki so ga ustanovili v našem mestu. Pred njim so ustanovili svojo skupino The Corsairs, ki pa so se po sili razmer morali raziti. Nasledili so jih fantje, ki so že pred tremi leti imeli svojo skupino Dusty Guitars (prašne kitare). Skupaj so bili le en mesec in se javnosti sploh niso predstavili; trije člani so odšli k vojakom in letos marca so se pod novim imenom in v isti zasedbi predstavili občinstvu:

BRANE HRIBAR (22) je po poklicu gradbeni tehnik v Graditelju, v ansamblu pa igra ritem kitaro in je orglice in je obenem tudi vodja;

TOMAŽ PERKO (21) igra solo kitaro in je študent likovne

Občinska skupščina Kamnik je namesto pismenih novoletnih čestitk prispevala v sklad za pomoč ponesrečenim planincem v tujih gorstvih 800 N din. Vsem občanom in vsem delovnim ljudem naše domovine SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1969!

Skupščina občine Kamnik

Vsi štirje tudi pojejo, vsi štirje pa tudi izpopolnjujejo svoje znanje o glasbi v glasbeni šoli. Vadijo največ ponoči, toliko časa, dokler niso popolnoma pripravljene za nastop — včasih do ju-

tra. Se sreča, da nimajo skrbi za prostor, ker vadijo v prostorih Solidarnosti, v okviru katere tudi delujejo.

Njihovi vzorniki so Shadowsi, Beach-boysi, Tremeleoes, zato so tudi v njihovem repertoarju najbolj zastopane skladbe teh izvajalcev, ne manjka pa jim tudi Beatlesov in najbolj uspešnih kompozicij Top-pops lestvice.

Zavedajo se, da bodo uspeli le, če bodo v igranju izvirni, s svojimi skladbami, zato si hočejo ustvariti svoj slog igranja. Ta naj bi se odražal predvsem v kombinaciji instrumentov: flaute, orgel in citer, ki jih mislijo uveljaviti v ansamblu. Čeprav še niso dolgo skupaj, pa že igrajo dve lastni skladbi, ki so jih, kakor sami pravijo, skomponirali kolektivno. Morda vas bo zanimalo, kako so si izbrali ime. Tudi mene je in zato sem jih obiskal med vajo. Imeli so vključene svoje Meazzi ojačevalce in pravkar so vadili eno svojih skladb.

»Kamniktiti smo zato, ker smo vsi iz Kamnika; ker je kamniktit eksploziv, ki ga izdelujejo v podjetju Kamnik, in ker želimo, da je tudi naša glasba eksplozivna...«

»Pa še to ne pozabi napisati,« so zavpili vsi v en glas, »da smo si morali vso opremo prislužiti s svojimi rokami. Po tovarnah smo poslali prošnje, da bi primaknili vsaj nekaj tisočakov, toda videti je, da nismo vredni niti odgovora na prošnjo. Sedaj smo naročili nov ojačevalac za priključitev mikrofona, zagotoviti si moramo prevoz in še in še.«

»Pa še to napiši, da Tinka rad poje nežne pesmice,« je zavpil za menoj bobnar, ko sem se dokaj hitro poslovil, da jih ne bi predolgo zadrževal pri vaji.

TOS

Kamniška kronika

ZA MESEC NOVEMBER 1968

POROKE:

Andrejka Feliks iz Vrhovelj, avtokleparski pomočnik, star 30 let, in Kepic Zofija iz Gore, uslužbenka, stara 22 let; Dobovšek Viktor iz Zg. Stranj, gradbeni tehnik, star 27 let, in Obrulk Marija iz Komende, delavka, stara 19 let; Kemperl Franc iz Zupanjih njiv, stojni ključavničar, star 27 let, in Mohar Vida iz Šmarce, delavka, stara 19 let; Kočar Franc iz Gore, plesarski pomočnik, star 21 let, in Gorjup Hermina iz Kamnika, delavka, stara 20 let; Mlinar Janez iz Laškega, delavec, star 33 let, in Lah Marija s Klanca, gospodinja, stara 35 let; Pavrič Alojz iz Most, mizar, star 24 let, in Papič Djurdica z Reke, bolniška strežnica, stara 19 let; Pirš Štefan iz Domžal, dimnikar, star 22 let, in Gorjup Marta iz Kamnika, delavka, stara 24 let; Prešeren Franc z Zduše, podoficer JLA, star 25 let, in Zamrnik Fani iz Strmece, natakara, stara 24 let; Urbanija Franc s Sel, kovinostrugar, star 29 let, in Korošec Olga z Duplice, delavka, stara 22 let.

SMRTI:

Grintal Cecilija s Križa, gospodinja, stara 60 let; Matjan Marija

iz Smartna, gostilničarka, stara 64 let; Penko Justina iz Mekinj, družinska upokojenka, stara 80 let; Poljanšek Jakob iz Sovinje peči, kmet, star 58 let; Zalokar Franc iz Nasovč, star 37 let.

PREKLIC

Jože SITAR, kmetovalec, Godiš št. 71 p. Stahovica, s tem priključim in obžalujem neresnične trditve, ki sem jih izrekel na javni sodni obravnavi na Zduši dne 30. oktobra 1968 o Petru Prešernu sprevedniku z Zduše št. 18. p. Kamnik. Zahvaljujem se mu, da je umaknil zasebno tožbo ter objavljam, da ga v bodoče ne bom več obrekoval.

Kamnik, dne 27. 11. 1968

Jože SITAR

»KAMNIŠKI OBČAN« — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik France Svetelj, tehnični urednik Avgust Novak. — Izhaja enkrat mesečno. — Uredništvo in uprava: Delavska univerza, Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom). Tiska tiskarna »Kočevski tisk« v Kočevju.